

Glсен Dede

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

29.09.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aç Kollarını Yeni Gün

güzel bir ses
Ve dile dokunan bir tatla
Maviyle harmanlayıp düşünceyi
sevinçle başlamalı güne
Nice armağan saklar kimbilir
Hayat..
Aç kollarını yeni Gün...!
Sarılayım yaşamın keyfine..

Gülsen Dede

Adalet

Algı terazisi bozuk olan bir vicdanın,
Yargısından adalet beklenmez...!

Gülsen Dede

Adı Aşk

Kalpten çıkıncaya kadar,
Aynı sesi fısıldayan duygular,
Bin dilde vücut bulsa da;
Yürekteki çarpıntının şiddeti değişmez! ..
Adı "Aşk" olur...

Gülşen Dede

Adı Nisan

Kirpiklerde birikir yağmurları
Tende gül kokusuyla
Papatya hüznü sarar akşamları
Talan uykular
Boram boram düşlerle
Kır Çiçekleriyle sarılır
Hasretine
Adı nisan
Adı bahar
Şiirler eker çorak gönüllere
Her bahar yeniden filizlenir
Her nisan çiçeklenir umutlar...
Her baharda
Her nisanda yeniden...
Hep yeniden...

Gülsen Dede

Adın Saklı İçimin Alfabetesinde

Yutkunduğum sözlerin öznesi SEN
Adın saklı kalbimde
Dilimde harflerin dolanır
Bir tek ben bilir..Okurum
Öyle korunaklı
Öyle mahsun
Öyle biçare
dillenmeyi bekler !!
Adın saklı içimin alfabetesinde...!

Gülsen Dede

Adresine Kavuşan Duygular

Bazen onlarca alfabeyle
Kifayetsiz kalan sözlerin
Bir bakışla dile geldiği
Anlarda değer kazanır!!
Adresine kavuşan duygular...

Gülşen Dede

Ağla Çocuk

Hani şu ağlamaklı hallerin var ya ÇOCUK;
Küçücük yüreğine sığmayan,
O kahrolasınca acılar...
İçinde çöreklenip çıkmayan,
Yetmedi debelenen,
İşte en çok onlara yetemedik!
Yetişmedi insanlığımız...
Sen gülesin diye,
ne kadar harcandıysak,
Sağnak olduk gözlerine...
Yinede bil istedim ÇOCUK!
Gözünden akan her damla,
İçimde sel olur sen ağladıkça
Coşku olsun istedik; yağmur, yağmur...
Çağlayanlar gibi berrak, ana sütü gibi ak!
Ölmadı işte anla... sen ağladıkça;
Utanır belki sol yanımız,
Yıkanır insan olmayan tarafımız,
Yinede bir umut işte,
Sen yarınlar için AĞLA ÇOCUK...!

Gülsen Dede

Ah Bilseydim

Oysa ulaşılmaz olan
İçinin uzaklarıydı..
Bir nefestir sana giden yollar...
Sevda mesafe tanımaz! !
Ah bilseydim keşke;
O varılmaz tuzakları...

Gülsen Dede

Ah Bir Sarılsam

Ah bir sarılsam
küçüğüm sana
Tüm hasretler erir
akar durur coşkunca!
Irmak olur,
Okyanus olur,
Sonra doyumsuz;
Vuslat olur!
Ah bir sarılsam sana...

Gülşen Dede

Ah O Şarkılar

Bazı şarkılar var ya,
Ah o şarkılar
Nasıl da isabetli atışlar yapar!
Duygularına, anlatamadığına,
Ulaşamadığına...
Ah o şarkılar...

Gülşen Dede

Ah Vatan

Gözlerim kapalı
Ruhum dağlarının
Efilce esen
Rüzgârına savrulmuş memleketimin ...
Dilimde hasret türküleri,
Çığrışır söyler yanık, yanık...
Ah vatan
Ah vatan...!

Gülşen Dede

Anadolu'da Her Mevsim

Ayaz gecelerde
Pazen çiçekli urbalarda duyumsardık
Bahar sevinçlerini
Al mendillere işlenirdi sevdalar
Nakış.. nakış
Ve halı tezgahlarına asılırdı kavgalarımız
Alından, moruna; siyahından akına
İpliklerle
Uzun kış gecelerinde yazılırdı sevdalar
İlmek ilmek
Dolunayın şavkında yansırđı yüreklere
Uzak hasretlerin mektubu
Çeşme başlarında akardı sevdalar gönüllere
O bakir diyarlar ki
O diyarların çocukları ki biz
Ne yaz, ne kış, ne sonbahar bilirdik
Her mevsim yeşeren sevinçlerle
Odun ateşinde ısınan eller
Mangal yüreklere fit olurdu her daim
Her mevsim yaşadık biz Anadolu'da
Her mevsim umutla
Her mevsim insanca...

Gülşen Dede

Anadolu'da Yaşadık

Gül kurusu hüznlerin kıyısında
Mor gecelerin koynunda uyurken;
Dağların ışıltısında güne uyandık,güneşle...
Berrak derelerin gümüş yüzünde,
Doyumsuz yaşam sevincine kandık
Altın sarısı başakların rüzgarla dansına
Tarlalarda eşlik ettik masumca
Sevdaların toyunda şenlendik
Penbe çiçekli urbalarla
Kol kanat açtık coşkuyla; davul zurnaya
Derken gökler ağladı ara da yokluğa
Sağnak yaşlarla...
Yıkandık,arındık beyaz bulutlarda
Yoksulluğun kara talihi çökse de yaşama
Enginlerde süzüldük umuda, maviyle
Yaşadık stresin kül rengi ruhundan habersiz
Organik diyarın çocuklarıydık biz
Gökkuşayı doyumunda tattık dünyayı
Burukta olsa ruhumuz;
Yedi düvele uzanan renkle yaşadık, Anadolu'da...

Gülşen Dede

Anadolum

Bir yer var biliyorum
Adı asırlardır dağlara
Berrak derelerin göğsüne uzanmış
Binbir çiçekli çayır çimende yazılı
Güneşe sırtını dayanmış nazlı ovalar
Dört mevsiminde binbir masal
Söylenmemiş türküler yatar bağrında
Yedi cihan yol almış boy boy
Irmaklarında hasret akar çağlayarak
Al Yazmalı Gelinlerin
Seydaları toynaklarla
Yağız atların mahmuzlanmış terine karışır
Nice kavuşmaların Coşkun seli ...
Kimi ağıtları taşlara yazdırmış
Yayla kayalarında kınalara
Gün gelmiş güneşi uyandırmış destanlarında
Kaç han göçer olmuş
Kaç ağıt saklı kimbilir
Adın bir efsane Anadolum
Adın saklı bağrımnda...

Gülsen Dede

Annem

Bir ses olmalı sabah uyurken
"Öğlen oldu hadi kalk" diyen...
Tatlı bir mahmurlukla
Nazlıca uyumaya direnirken
Koşulsuz bir şefkatin sesine
O sesin elinden dem alan,
huzur tüten!
Sabah çayına, ekmek kokusuna
Sarılıp sonsuzca uyanıp, uyanıp
Uyumalıyım dertsiz tasasız
Uykumu bölen o ses
Sadece annem olmalı...

Gülşen Dede

Ardahanım

Orası başka bir diyar
Gitmesemde kalmasamda
Doğduğum,doyamadığım
Ata yurdum!
Orası,güneşin doğup üşüdüğü,
Her yeni günü sabırla saran
Cefalı vefalı,insanlarımın,
Sevdamın türküsü
Memleketim,Ardahanım

Gülsen Dede

Asırlık Azap

Bazen bir adımlık mesafe
Asırlık azap olur
Uzatsan elin
Konuşsan dilin
Kalsan için yanar...

Gülşen Dede

Asi Okyanus Olurum

Ne vakit seni düşünsem
Bu şehir kahr olur
Deli dalgalar kopar içimde
Dinmez fırtınalarla
Asi bir okyanus olurum..

Gülşen Dede

Asra Bedel Hasret

Yarım kalmış hikayenin
yaşanmaya hasret hüzünü
mavice yağar yüzüne...
satır arasına gizlenmiş,
dile tercümeğe muhtaç,
derin rüyaları bekler GÖZLERİN...
Bin cümle istese de anlatamaz!
bir bakışla döker,
asra bedel hasreti...

Gülsen Dede

Aşk Dediğın Bir Fırtına

Bazen bir fırtına eser ansızın
Siler süpürür herşeyi
Aşk dediğın bu kadar narin
Bu kadar delice
Bu kadar ağır ...

Gülşen Dede

Atatürk Ve Çocuk

Yıl, 9 Kasım 1916
Anadolu'da, Bitlis'teyiz...
Yollarda düşman işgalinden kaçan insanlarımız
Evlerini, topraklarını, vatanlarını terketmekte...

Dört-beş yaşlarında bir çocuk,
Korkunun, hüznün, felaketin yollarında yapayalnız...
Ailesi varmı, yokmu belli değil
Önünde akıp giden insanların arkasından takılmış koşuyor, ağlıyor...
'Bu çocuğu neden almıyorsunuz diye, oradaki büyükleri azarladım'
Can derdiyle kaçışan o büyükler:
'O bizim evladımız değil 'dediler
Bu cevap Mustafa Kemal'i yıkmıştı.

.....
Peki sonra? ...
O çocuk ve binlercesi...
Hain ellerin mermisinde sönen istikbali,
Mustafa Kemal'in şefkatinde;
19 Mayıs 1919'da doğan güneşte,
Amasya'da, Erzurum'da, Sivas'ta alevlenen yürekler de,
Ankara'da çorak topraklardan haykıran bu milletin,
'Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir' diyen çığlığında buldular.

.....
Şöyle bir bakın Atatürk'ün resimlerine...
Kaç resimde biz yokuz?
Evinde, işinde, çalışırken, gezerken...
İçindeki çocuğu ve bizleri gördünüz değil mi?

Gülşen Dede

Atatürk ve Çocuk 2

Bir çocuk dostuydu O,
Çocuklara güvenir, severdi onları
Geleceğin ışığı olarak görürdü bizleri,
Bir gün Bursa'da kendisini karşılayan çocuklara:
'Sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı ve
İkbal ışığısınız' dedi.
Sonra ekledi:
'Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizsiniz.
Kendinizin ne kadar önemli, değerli olduğunuzu düşünerek
Ona göre çalışınız.
Sizlerden çok şey bekliyoruz' dedi Atatürk.
Sen rahat uyu Atam
İnancının eseri bizler...
Henüz küçücük tomurcuk iken öğrendik değerini
Çağdaş uygarlık felsefenle,
Işıl ışıl gül olup dağılırız Anadolu'ya...
Çanakkale, Ardahan, Adana'ya
Şalkım şalkım medeniyet oluruz,
Boram boram Atatürk kokarız her yerde
Mehmetçik oluruz Hakkari'de
Kem gözlere yıldız oluruz

.....
'Çocuk' diye hitap ederdi büyük küçük herkese
O'na göre çocuk sevgi demektir.
O'na göre çocuk saflığı temsil ederdi.
'Bugünün küçükleri, yarının büyükleridir' derdi.
İşte bu değer, kocaman emanet olarak bize verildi...
Yıl: 23 Nisan 1920
'Ulusal Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir' denildi.
İstikbalin Işığı Çocuklara bugün, bayram ilan edildi.
Bugün bize emanet edildi:
Çocuklara, sevgiye, ışığa, aydınlık geleceğe,
Bu aydınlık gelecek, O'nun ışığında parlayacak
Parladıkça büyüyecek,
Karanlık düşlerin, Kör kurşunların
Hain ellerin, kirli emellerin,
Süngüsü, mermisi olacak ışığımız
Atatürk'ün izinde, yarının büyükleri,
Medeniyetin, ilmin, fennin askerleri...
Göğsümüzü siper edip, hiç durmadan, yorulmadan,
'Marş! Marş! İleri' diyerek,
Aydınlığa Koşacağız.

Gülşen Dede

Ateş Ve Su

Bir yanımız sislerle gölgeli
yağmaya sürgün...
bir yanımız duman
ateşlere sargın...
Su ve alev olurmu ki bu kadar...?
yanyana gelmez iki Dargın! !

Gülsen Dede

Avuntu

Kaç çiçekte adım olsa?
Avunurum...
Bahar yeli gibi savrulsa
Miski amber büyüünde
Küllenmiş acılarım...
Yada kaç şiire ve şarkıya yazılsam;
Nasır tutmuş bağrımda
Söner kederlerim...

Gülşen Dede

Avuturum

Herkes kendi kıyısında yanarken
Sende kalmış yüreği
avuturum ...
Sensiz kıyıların sadakatinde
mitsiz bekleyişle
anıların avuntusunda
yol alır ömür
bitmez özlemin seferine...

Gülsen Dede

Ay Işığı

Sen gelince,
Ay ışığı,
tutuşurdu saçlarımda...
Bukle bukle sevinç,
Akarken içime,
Hüznüm sesinle dağılır,
Sessiz bir nağme gibi,
Tını olurdun geceme...
Ürkek sevinçle,
basardım bağırıma
Sesini,gözlerini...
Sonra rüyalar,
Ay pırıltısı olur!
Akardı sonsuzluğa...

Gülşen Dede

Ay Yüzlüm

Yitik zamanların
Umarsız anlarında değdi,
gözlerin
Ne vakit sana uygundu
Ne gözlerin, zamana...
Bulut yığınları birikmişken kirpiklerimde;
Sen şafaktan çıkıp gelen, ay yüzlüm
Takvimler bu kadar mı şaşar şavkınla?
Asi ruhum zincirlerinden kopup,
Uçuverdi ansızın,
kafesten yüreğine...
Coşkulu bir nağmenin,
notasına takılır gibi,
Silindi paslı hatıralar...
Uzak ışıklara kesildim!
Düş kavgasında uzanan eline...
Bir tılsımlı gülüşle,
Cansuyum oluverdin...

Gülse Dede

Aydın Düşünceli Çocuk

En şık düşünceyi, asaleti
Omuzuna sırtlayan,
Çağdaş, aydınlık fikri giyinen Çocuk
Taşdığı urba,
Değil umurunda!
Kafana giyinen düşüncelerde...
Yarınlarda büyüyecek ışıktasın,
Hayali, umudu giyinen bedenin,
İçinde kaç insan var çocuk?
Kaç insan çıktı bu düşünceden?
İzinden iz süren aydınlıkta,
Kim bilir kaç ışık yılı,
Yol alıp-açtın umuduma
Kaç milyon ışık bıraktın istikbalime
Vefamız bitmez, bitmeyecek Çocuk!
Işıklara yürüdün umarım,
Saygı, şükran ve minnet sana ...!

Gülşen Dede

Aydınlığım

Bir kahvem,
Bir kitabım
Birde yalnızlığım...
Çoğulluğum çiseler damla damla;
Namert elinde budanmış,
Hırpalanmış umudum,
İnadına kök salar
Zamana dirençle!
Güneşe tırmanır,
Işık ışık aydınlanırım...

Gülşen Dede

Ayrılık Mevsimi

Hazanda
Hüzünde
Ayrılığın mevsimidir
Ağustos sicağı kâr etmez
Uşür yürekler!
Vuslat bekler biçare...

Gülşen Dede

Ayrılık Türküsü

En başından dolanmış dilimize,
Ayrılık türküleri...
Bilmeden söyledik,dinledik,
Kendi sonumuzu çığırdık,
Saz yaralı,dil yaralı,kalp yorgun;
Saz yorgun,dil yorgun,
Yangın yeri yürekte
Baştan yaşadık sonumuzu

Gülsen Dede

Ayrılıklar Hükümsüzdür

Yüreğine konmuşsa bir sevgi,
ayrılıklar hükümsüzdür o bedende,
yer-zaman-mekan tanımaz!
kimi şarkı,
kimi şiir,
bazen yanık bir türküyle;
ses olur ruhunda...
sonra neşeli bir film olur, gözünde
buram buram anılar akar durur
belleğinde,
seyrine doyulmayan...

Gülşen Dede

Babam

Çınarsız gölgesiz kaldım
Vakitsiz gidişinle...
Körpe duygularım öksüz
Kolsuz kanatsız...
Biçare kabullenmişti sensiz yaşam
Sonra zümrüt yeşili gözlerini
Hatırladıkça aydınlandım
Ve anılar canlandı yeniden
O doyumsuz tatlar,muhabbet
Ve neşeli hayatımız
Derken tutundum yeniden
Anılara sığınarak
''Şeref''le anılan adın
Onurla miras kaldı
hatırladıkça huzur veren
Bu özlem bitmez,tarifsiz, ölçeksiz
Işıklarda ve cennet mekanda uyu Babam
Vefayla,hasretle
En büyük saygı sana...

Gülşen Dede

Baban Yoksa Körpe Duygular Hep Kanar

Düşün ki baban yanında
Çınar ötesi bir omuz
Değmez hiç bir yanına
Ne gam ne keder
Oysa kiminde tadımlık bir an
Kiminde bitmez sanılan bir heyecan
Baba bu
Tarifi zor
Ölçeği icat edilmemiş büyüklük
Oysa ki
Ne yazık ki
Kimimiz vakitsiz
Tarifsiz göçlerle tanıştık
Şimdi
O büyümeyen körpe duyguları
Teskin etmek tek uğraşımız
Ne kadar dik dursakta
Kahretsin ki
Acımasız hayat işte
Bir yerde vuruyor ansızın
Kuyruğu dik tutma çabasına
Vakitsiz boyun büküyor narin yürekler
Sonra
Yeniden
Hep yeniden
O sessizce kanayan körpe duygular
Sarılmayı bekliyor tek başına hayata
Çınarsız babasız
Yalnız...

Gülseven Dede

Barış

Bir şans daha olmalı
Yine Samsun'dan başlamalı
Güneş Anadolu'dan doğmalı yine
Erzurum'da şahlanan
Amasya'dan, Sivas'a yol alan
Esaretin mandanın, himayenin reddine!
Ve dahi İstiklalin kayıtsız varlığına
Ant içmiş ulusumun azmi olmalı
Dostun belli, düşmanın ayıklandığı
Cesaret olmalı yurdumda
Vatan borcu namus borcuna eş değer
Olmalı yine
Çanakkale'de toprağına mezun veren
On beşliler can bulmalı yeniden
Afyon'da, Sakarya'da, İzmir'de
Akdeniz'e dalgalanan
Bedrin Arslanları kükremeli
Mümkün olsa Allah'ım
Bir şans daha olmalı
"Yurtta Barış; Cihanda Barış" ı özümseyen
Yurdum uyanmalı yeniden...!

Gülşen Dede

Bayram

Kimine göre sıradan bir GÜN
Kimine göre geçmişte kalan DÜN
Kimine göre HÜZÜN
Kiminde tatlı bir telaşla
Yaşanması gereken DÜĞÜN
Her nerede yaşanıp..yaşatılacaksa
Bir gerçek var BUGÜN
Adı Şeker tadında yaşanması gereken
Bayram geldi kapına,
Bir tadımlık şefkatle
Kaç çocuk sevinirse,
Kaç kalbi onarırsan
Ya da en çok bugünü dört gözle bekleyen
İnsan yüreğine hasret Can'a dokunabilirsen
sevgiyle,hasretle...
Bugün Gün ola Bayram ola hepimize...

Gülşen Dede

Bayram Olsun

Şeker tadında elmayla bekler
Organik yürekli anam
Arınıp bir günlüğüne
Sanal düşlerden
Düş yoluna,
Sar
Sarmala...öp...kokla...
Bugünün bahanesi bayram olsun...

Gülsen Dede

Bazen

Bazen yaslandığın güvenilir bir omuz
Yüreğine yük olmuş bütün ağırlıkları boşaltır...

Gülsen Dede

Bazen Hayat

Bazen hayat;
hiç çalışmadığın yerden vurur...! !
Birde üstüne,
ömrün sonbaharında isen;
İkmalde kalmış
çocuk hüznü taşır yüreğin
Ey hayat sorarım sana!
Kaç ömürlük sınav yeter
seni çözmeye söyle...

Gülşen Dede

Bazen Yalnızlık

Bazen yalnızlık
Lüzumsuz kalabalıklardan sıyrılıp
Sessiz çoğunluk olabilmektir
Kendinle başbaşa kalıp
Özüne dönmektir
Senelerce yok saydığın
Benliğine sahip çıkmaktır
Hele birikmiş anılar varsa
Sayfa sayfa çevirip yeniden okumaktır
Dokunduğun anılara yeniden
Merhaba diyebilmektir
Varsa ıskalanmış bir hayal
İmkanlar ölçüsünde kucaklaşmaktır
Geçmişle yüzleşip geleceğe yön vermektir
Vesselâm yalnızlık
Kendinle yeniden tanışmaktır...

Gülşen Dede

Bazı Duygular

Suları çekilmiş,
kıyıları gibidir
bazı duygular
Hırçın fırtınalar sonrası
inzivaya çekilen
Yorgun;
narin, hüznün kokan...

Gülşen Dede

Bazı Gelişler

Bazı gelişler DERT olur hayatımıza...
Oysa sabırla beklendiğinde,
Gidişleri muhteşem bir DERS olur ...

Gülşen Dede

Bazı Gidişler

Bazı gidişler ne ilk,
Ne de son gidiştir...
Her bir zerresi öyle bir iz bırakır ki;
İşte o gidişler ebedi kalıştır belleğinde...

Gülsen Dede

Bazı Vedalar Sessiz Olmalı

Bazı vedalar sessiz olmalı
Sessiz gidişler
Sonrasında gürültüdür çünkü!
O gidişlerden sonra duyulur herşey
Anlatılamayan,
Anlaşılmayan, ne varsa geride
O sağır gidişlerden sonra ses olur...
Bütün suskun çığlıklar...

Gülşen Dede

Bazı Yerler Ansızın Çeker Kendine

Bazı Yerler vardır
Ansızın çeker kendine
Zaman ötesi yolculuğa çıkarsın!!
Bir fotoğrafla mesela:
derin duygularla
Yaşadığın AN ı bırakıp
Kim bilir hangi zamanın
yitik parçalarına ulaşırsın...?
Bir köyün başak tarlasında,
Küçük bir sahil kasabasında
Yüzü kire çamura bulanmış
körpe bir çocukta ...
Başı yazmalı Anadolu kadınının
Basma eteğindeki çiçeklerde;
Köy odasında serili
halı ve kilimlerde...
Kim bilir hangi yarım kalmışlıklar canlanır...?
Ya da bir soba üzerinde
dem almış çayın buharında ;
hangi duygular tüter ...?
Ne çok eksiz ne çok !
yarım kalan yaşantılar,
üzeri örtülen hayaller...
bir küçük fotoğrafla
kendini yeniden hatırlatır
Ansızın çağırır
Ve sonra buruk bir gülümseme ile
Veda busesi bırakıp yüzüne
Yeniden döner her şey kendi zamanına...

Gülşen Dede

Bedenlerde Zelzele

Bugünde sallanmışız zelzeleden
Akışında yaşarken bir şekilde yaşamın
Dağlar ötesinden aradı can dostlar
İyiyiz dedik birkaç canımızla
Bedenler daha sağlamdır diyemedik
Ruhumuzdaki depremlerin,
İfadesizliğine boyun bükerek
Artçı şoklar da gelir belki ardından
Onlarca beden de aynı his ve korkuyla
Ortak insan oluruz tek yürekte çarpan
Ayrışan ruhların,
Birbirinden habersiz yıkıntılarına
Ortak insan bulamazken tek yürekte
Kendi çatımızda sallanırız depremlerde
Sisli gözlerden boşalan yaşlara
Uzaktan tanık oluruz,
İlk yardım dan sonra,
Hapsolür bedenler iç kanamalara...
Sadece zelzelede sallanır sanırız bedenler
Ruhumuza çöken enkazı unutarak...!

Gülşen Dede

Benden İçeri

İimin kalabalığı,
Dışındaki yalnızlığa emanet
Davetsiz konuklar gibi
Tek tek yoklarlar!
Gelmeyin üstüme desem de,
Duyular lal,sağır,kör...
Karışmış ruhum dışıma
Bir SEN kalmış bende
Benden içeri...

Gülsen Dede

Beşinci Mevsim

Her yeni gün bir armağan
yaşamayı bilene...
Mevsim tanımaz ömrün!
tadında yaşamı seçersen
Beşinci mevsim yesermişse içinde
Yine yapraklar yeşerir
Çiçekler Gülümser içinde
Nehirler Coşar! !
Bilirsin giden zaman geri gelmez birdaha
Bilirsin her yeni gün bir armağan sana

Gülşen Dede

Beton iek Açmaz

Beton iek açmaz
Asfalt yeermez ki...
Dikenli olsa da bir gl
Her can kendi doğasında
Can bulup, boy vermeli...!

Glсен Dede

Bilgi Ve Cesaret

Ne değerli Őeydir bilgi ve cesaretin ortaklığı...
Gün gelir alaŐaęı eder cahilin façasını...

Gülsen Dede

Bilirim Burdasın

Ne zaman yıldızlar aksa sağıma
içimde baharlar çoşar
kuşlar şakır narince
kelebekler son uykusunu böler
bilirim sol yanın vuslat diler
lacivert akşamlar
mühürlenir kalbimde
çiçekler yağdırır ömrüme
Bilirim burdasın
Şafak Sökmeden yanımdasın

Gülşen Dede

Bilsemki

Bilsem ki umut var yarınlarda
Bilsem ki baharlar gelecek
her kış sonunda...
Buğday tanesi sabrına sığınır beklerim
Her yanım çiçek-börtü böcek olacaksa
Rabdan gelen yıkımlara boyun büker
Başım dimdik, metanetle sabırla
Kucak açarım yarınlara...

Gülşen Dede

Bilyeler

hayal küfemiz bilyelerdi
renk renk tokuşurdu düşler
masumca...
koca dünyayı sığdırdık,
düş camlarına,
Can kırıklarında
heder olmadan önce...

Gülsen Dede

Bir Avuç Yreklik Duygu

Her yükü taşır da insan
Bazen bir avuç yreklik duygu
Ağır gelir taşıyamazsın
Günü gelince her yükü atarsın da
Bir tek kendi bedeninin ağır gelir,
Atamazsın...!
İnsan, insanı taşırda
Birtak kendini taşıyamazsın...

Gülsen Dede

Bir Duman Ki Anadolu

Bir duman ki Anadolu!
kızıla çalar gökyüzü...
Ağlar bulutlar yağmadan,
sızlar toprağım,
gülmez yüzü güneşin,
Anaların...
Bulutların sızlandığı yurduma,
insanlığım boyun büker...
Bir tek insan susar!
kana susamış piyonlara...
Ey gafil kan emici suskunlar!
İlla yanmalı mı insan,
yakılmalı mı gençlik mevzide?
Kardeşin canına okuduğunda,
En taze ömrüne kıyıp,
İnsanlığımız sönünceye kadar,
Her dem her oyuna
Kanmalı mı Anadolu....?

Gülsen Dede

Bir Gün Annem

Bir gün Anne...bir gün
Tomurcuk gl kokusunda
Yaşamaya azmetmiş taze fidan iken
Kan kırmızı gelincik tarlasına dnyecek
Dal..dal..Genliğim
Hırçın nehirlere dn yüzünü anne
Yağmurlarla bilek tutma
Kan kırmızı gllere bakma öyle mahsun
Bekle Anne... bir gün ama bir gün
Deniz dalgalarında
Nehirlerin Coşkun sularında
Çiçek tarlalarında
Mavice
Delice
Miski amber kokusunda
Boy boy ykseleceğiz
Ağlama Annem
Bir gün elbet birgün Annem...

Gülsen Dede

Bir İhtimal Daha Olmalı

Bir ihtimal daha olmalı;
İmkansız gidişlere,
Hasretle yanan
Sonsuz bitişlere...
Olmalı elbet...!
Olmalı...
Kavuşmalı sevenler,
Sonsuz ihtimalle;
Birleşmeli gönüller...

Gülsen Dede

Bir Kavganın Yapağı Daha Eksildi Takvimden

Ve bir kavganın yapağı daha
eksildi takvimden !
Günden., ömürden ...
Yarına yeni düşler yeşertip,
Sarılacağız geceden
umut denen yorgana...
Kim bilir kaç yaprak kaldı ?
Bugünden yarına...

Gülsen Dede

Bir Memleket Olamadık

Uzak diyarların göçebesi
deli bu yürek firari
uykular talan
hasretler sığınmacı
Akıl durgun,şaşkın
yokluğun ayazında
bir memleket olmadık işte!
şu küçücük kafeste
sen
ben
biz ülkesinde...

Gülşen Dede

Bir Pencereydi Hayat

Aklıma gelişini seveyim
Kaç ömre bedel
gün tükendi sende
anlamadım
Bitmez sandığın
günler aktı bak! !
Su misali ömür
geçti işte! !
Bir pencereydi hayat...
Baktık...geçtik...gidiyoruz...

Gülşen Dede

Bir Selam Sal Yeni Güne

Haydi bir selam sal yeni güne,
günle ışıyan tüm canlara...
dünden kalan kederleri
unuturcasına,
narin bir kuşun ötüşün de,
yürek atışın dem tutsun,
bir insan gülüşünde,
bebek kokusunda,
çiçek kokusunda duyumsa yaşamı;
salınsın kederler,
dağılsın kara bulutlar
güneşle yıkanıp
boy boy filizlenip,
semaya uzansın
güzel olan ne varsa yaşamda;
haydi CAN!
bir selam sal insanlığa...

Gülsen Dede

Bir Şarkı

Bir şarkıyla başlamıştı her şey,
Sonsuz bir melodiye yol alıp
İçimde çınlayan...
Ve sonra
Bir mısrayla bitti o şarkı
Sonu gelmeyen, şiire yol alan...

Gülşen Dede

Bir Tutam Çiçek

Bir tutam çiçek,
Bin tutam sevgi, vefa ve sadakat demektir.
Sana değer veriyorum,
Seni önemsiyorum,
Yediğimiz, içtiğimiz, paylaştığımız her ana;
İçtenlikle, vefayla, sevgiyle, saygıyla sahip çıkıyorum...
Bir tutam çiçek,
Size ömrünü vaat eden sevdiğinize,
Verebileceğiniz en ucuz, zahmetsiz,
En ömre bedel değerdir
Bin defa söylenecek değerde
Seni Seviyorumdur...!

Gülseven Dede

Bir Tutam Gölüver Hayat

Ucundan kıyısından
Yaşadık işte bir tutam bahar
Ey ömür
Geldik Sonbaharın kıyısına
Bir tutam da olsa
Gölüver..

Gölşen Dede

Bir Türkü Tutuşur İçimde

Bir türkü tutuşur içimde
Sılam der yanar da yanar
Çığırır derinden mor dağları
Şümbülü, yarı...
Gözümde hayalin mahcemalin
Eser bu hasret delice
Yanar da tutuşur ateşi narı...

Gülşen Dede

Bir Yaz Akşamı

Bir yaz akşamı,
Mor salkımlı yalnızlığım da;
Mavilerde vuruldum...
Hüzün kokan şiirlerde,
Satır arasında,
Saklanmış martılar
Yakamoz akşamlarına,
Balık kokan kıyılara ...
Mavi melodilere, hasret yazan
Şiirin de vuruldum...

Gülşen Dede

Bir Yürek Dolusu Hatıra

Bir yürek dolusu hatıra
kalmışsa geride,
Bazı gidişler sadece eylem olarak kalır!
Giden şey sadece bedendir...
Ömrünce bakar kalırsın
Söz dinlemez yüreğine...

Gülsen Dede

Bitmez Hasret

Bazı bazı dalarsın,
gözden ırak yerlere
Hasret çöker ansızın
Burnunun direği sizler bazen
Kelimeler aciz kalır
konuşamazsın
Ağırca bir yük göğsünde
Sizler durur derinden
Bir atımlık söz
Bir mısralık melodiye rastlarsan
Kopar içinden bir şeyler
Sağanak olur boşalır birden
Bakarsın uzaklara bitmez hasretle...

Gülşen Dede

Boş Çerçeve

Boş Çerçeveye Benzer İnsanın Belleği...
Bir Ömür Boyu Yaşananları sığdıramadığı
Bir Sıcacık Omuzla Diner Belki
Susmak Bilmeyen Anılar...

Gülşen Dede

Bu Bayram Hepimizin

Bu bayram bizim,
Bu ikbal hepimizin...
Daha dn ki gibi aklımda;
Al bayrağıma sarılıp,
Bayram yerine uğuşum...
Atamdan verilmiş en büyük armağana
Coşkuyla sarılışım...
Ondandır hiç büyümez;
İçimde heyecanı dinmeyen ocuk!
Bu onur,
Bu gurur,
Bu memleket bizim.
Haydi ulusum dalgalan oş!
Bu şanlı Emanet hepimizin...

Glсен Dede

Bu Kentin Yalnızlığı

Bu kentin yalnızlığı başkadır...!
beton bloklarda çoğullaşır
kimsesizliğim
bir can sesi
bir hoş seda ister şu gönül
dost muhabbetiyle saran
hüzne derman,
bir merhaba olsun yeter
Belki de; kimbilir?
uçar gider sonra
kimsesizliğim...

Gülşen Dede

Bu Şehrin Uykuları

Bu şehrin uykuları
Ne derin kederleri uyandırır
Ah bilsen yar!
Yıldız olup yağarken özlemin
Ne mümkün ayın şavkında
Gül yüzünü düşlememek
Bir bilebilsen Ey Yar!
Yoksun
Yoksunum
Bir tek hayalin
Bir tek d slerin geceyi aydınlatır ...

G lсен Dede

Bugünde Kifayetsiz Kaldık

Bugünde kifayetsiz kaldık!
köreldi kol kanat,
duygular lal, çaresiz...
boyun bükük, kelimeler yılmış
Yol almaz boğazımda cümleler...
Ey zaman, ey be dünya!
Dursan kaç yazar?
Ucuz can pazarı olmuş ülkemde
Yaşama dair hiçbir heves,
Hiçbir sevinç, yeşermez uyanmaz güne...
Dönsen ya da dursan ne gam işler!
Utanır insanlığım nefes almaya
Genç fidanlar yıkıldıkça,
Kalles eller kırılmadıkça...

Gülşen Dede

Büyümeyen Hasretim

Ne zaman düşse aklıma
Ne zaman çörelense içimde özlem
Gözlerimde bulut yığınları birikir
Gül kokulu düşlerimiz gelir aklıma
Çiğ düşmemiş bahar tomurcukları gibi
Papatya büyüyle sarmalanmış
kırlarda salınan çocukluğumuz...
Komşu bahçelere kaçan
yakan topumuz kadar masum
ve kanadıkça gelincik tarlasına dönüşen
Diz yaralarımız...
Sonra sağnak olur boşalır geçmiş
Akar durur gözümde delice
Çocukluğum...!
Büyümeyen hasretim...

Gülşen Dede

Büyüttüm Babam Öksüz Duyguları

Zümrüt yeşili denilince
Gözlerinin ışıltısı yerleşir belleğime
Yıkılan dağımın
İçimde eriyen
akıp sel olan nehirlerine kapılıyorum
Hani o türküde
sekiz köşeli kasketli adam dile gelse
Körpe duygularımın vakitsiz tosladığı
Nice kapılar çarpar narin bedenime
Ve çınar ağaçları devrilence hoyratca
Yeşermeden güze tutunan baharlarım
Gözümde çiğ tanesi olan
Söz dinlemez yaşlarım düşer önüme
Sessizce ağladım
Sessizce
Mağrur vakur bir bedenle
Körpe duyguları susturup
Sekiz köşeden gelen sesine sığınıp
Zümrüt yeşili cennetlerde uyumunu dileyip
Büyüttüm babam öksüz duyguları
Yeşil gözlerini düşledikçe
Büyüttüm ...

Gülşen Dede

Cam Kenarında Yolculuk

Omuzunu dayadığın cam kenarları
can kenarından geçip giden yolculuklara
yeniden yol almaktır aslında...
Hele o uzun yolculuklar yok mu?
Zamanın tükenmediği anda,
Köyler, şehirler, kasabalar;
Yalnızlık ülkesinde
hüzün tüten mor dağlar;
Bakar durursun!
dert ortağına bakar gibi ...
Bitmez sandığın seyahatte,
Anılara yol alırsın
Kimi tatlı bir neşe, kimi kahkaha
Kimi de derin bir hüzünle eşlik eder
Cam kenarında omuz dayadığın
Yaşamadığın şehirlerde
Anılara uğrarsın
can kenarına uğrayan anılar
son durakta iner, seni bırakıp!
ve...
yol alırlar geçmişe yeniden...

Gülşen Dede

Can

Kavgayı saza yazdım
Sazdan öte söz bilmem
Ateşi suya yazdım
Yanmadan öte od bilmem
Sözü Can'a yazdım
Candan öte dil bilmem
Barışı küle yazdım
Dumandan öte sis bilmem
Silayı turnaya yazdım
Gurbetten öte el bilmem
Dostu Pire yazdım
Pirden öte Şah bilmem
Peygamberimi güle yazdım
Ondan başka çiçek bilmem
Ölümü Allah'a yazdım
O'ndan öte Rab bilmem
ŞAZ sensin,BARIŞ sensin,DOST sensin,CAN sensin!
İnsandan öte varlık bilmem..

Gülşen Dede

Can Atışı

Acıya meyletmek gibidir kimi sevgiler,
varsa çarpar yüreğin,
bazen yanarak,
bazen sızlayarak...
yoksa daha da fena,
ansızın kesilir kafeste can atışı...

Gülşen Dede

Can Dediğin

Sevdasına yansan da
Unutur insan kendini ...
Ömür dediğin ne ki ?
Yaşadığın bir an bile ömre bedelse !
Unutur insan elbet unutur
Can dediğin başka bedende
Sonsuz Nefes olur...

Gülşen Dede

Can Oğlum

Can sesi var bu evde artık
Acımasız zamanın ağırlığına inat
Sonsuz sessizliği bozdu Can Umut

Hasretime kavuştum bu evde
Hatıralar şahit en ağır isyanlarıma
Dilden çıkan haykırışlar konuşmaz sonradan
Kement atar anında havaya
Hislerin dijital kaydı yok,
Akıp gitti yaşlarla
Bir anlatabilseydim o derin özlemleri
şahidim de yok ne yazık
Ah eşyalarım, kitaplarım köy usul dizilen yastıklarım
Gzyaşlarıma tanık olmuştunuz birkaç defa hatırlayın
Anlatın o derin yokluğu
Tarif edin hadi:
O, leği icat edilmemiş zlemlerimi
Yok, yok imknsız biliyorum
Ksmek ne mümkün sessizliğe mahkm nesnelere
Konuşmayan dile,
Söze tercümeye hasret
Derin duygulara...
Yine de hoş geldin Umudum
Anlatamasam da zırha bürünen hisleri
Buradasın işte, Umudum, Oğlum...
Saklı cehennemim şahitlikten utanır
Suçluluk psikolojisine bürünmüş,
Duvarlar konuşmaz
Olsun...
Her şeyi temize çektim artık
Sen geldin ya...
şen oldu evim, neşe doluyum
şaklı cennetimde seninleyim

Gülsen Dede

Can Yongam

Yokluğunda,
uyutuyorum özlemleri
Gelişinde,
Derin bir uykudan uyanırcasına
Affedip sensiz zamanları,
Dingin ve kabına sığmaz
Çocuksu delilikte
Koşuyorum limana
Hiçbir anı, kaçırmadan bekliyorum
Sen ve yitik zamanlara
Ve yaşanmamış sevinçlerin
Telafisine...
Sarılıp yorgun hasretimle
Hoş geldin diyorum can yongam,
Hoş geldin!

Gülseven Dede

Cansuyum

Cansuyuna muhtaç, bir bitkinin
Suya hasreti gibidir özlemek!
Kavuşmak mı?
Yaşamın değer kazandığı son noktadır...
Aslında yaşamak;
özlemektir biraz da...

Gülşen Dede

Cansuyum Umudum

Dedi ki bir insan,
Bunca söz,duygu,özlem ve şiirler
Boşa yazılmaz!
Bir adresi olmalı...
Dedim ki,
Var elbet bu duyguların aktığı bir yer,
Yüreğime kazınmış
Kanımdan Can verdiğim iki Can
Kızım Ve Oğlum
Biri Cansu'yum
Diğeri Can'ım
Ben önce Anneyim Ey İnsan!
Evlat dediğin Canın Yarısı
Aldığın nefesin anlamı
Var mı bundan ötesi
BEN ÖNCE ANNEYİM
Ömrüme Yar,
Vatandan sonra tek diyar
Yaşama umuduma
Canıma Cansuyu olan yavrularım
Var mı bunca hasreti söze dökcek yer
Var mı sence ?
Şiirden ötesi ...

Gülseven Dede

Cenneti Ayağında Taşıyanım

İçinden bunca mavi
Bunca hayal serpmişken yeryüzüne
Eğme başını kederlere
Yürü inatla celladın üstüne
Değmesin yüreğine hiçbir gam keder
Sen güzelliğın en özeli
Çenneti ayağında taşıyanım
Örselenmiş duygularından öperim

Gülsen Dede

Cesaret

Bazen g¼c¼n kimde olduğunun ¼nemi yoktur;
Cesaret, bilinç ve ¼zg¼ven varsa denge değişir...

G¼lсен Dede

Coşkun Nehir Olalım

Kendi yerinde kendi yatağında sürekli kapalı kalmaktan akmaya, coşmaya hasret bir nehir gibiydi belleğim. Ufak ufak sızıntılar ve sonra taşmalar, kendi kendime öğrendiklerimi, birikimlerimi saklı tutmanın zihnimde, düşüncelerim de yarattığı etki buydu...Ataerkil bir düşünce yapısında yetişmenin getirdiği ağır çekingenlik, hata yapma korkusu ve bir yığın belirsiz baskın negatif etkilerle artık belleğim; derin naif şuskunlukların önüne geçemedi. O nedenledir taşmaya yüz tutmuş nehre benzetişim. İşte o suyun yolunu bulup akması için uygun yollardan bir ark açmak gerekiyordu. Kendi yatağında zarar vermeden etrafına fayda sağlayarak, boy boy filizlenmiş bitki örtüsü gibi yeşermeliydi öğrendiklerim. Çoğalmalıydı belleğimin nehri aktıkça. Ve gün geldi okuyup öğrendiklerimi öğretmenlik mesleğimin etkisiyle de paylaşmaya başladım. Bazen konuşarak ve bazen yazarak...Kimi şiir oldu, kimi sıcacık bir yaşam öyküsü yürekler sarsan kimi de düşünceleri kışkırtan sorgulatan makaleye dönüşüverdi. Yaşanmışlıklar, öğrenilenler paylaşılmayınca değerini yitiren paslı bir madene, fosile dönüşür zamanla. Bir filmde izlemiştim: Bilge bir kişi gençlik sorunlarıyla bunalmış bir delikanlıya öğüt veriyordu ... 'Eğer sorunlarına konuşarak, düşünerek yada birileriyle paylaşarak çözüm bulamıyorsan ve kendini sürekli huzursuz kaygılı hissediyorsan yaz evladım. Yazdıklarını ister sakla bir kenarda ya da rahatlamak istiyorsan al o kağıdı bir nehre at gitsin. Attığın kağıt nehirde giderken içindeki problemlerin de gittiğini hayal et ve bunu derinlemesine hisset. 'Bu filmdeki diyalogları kendimce geliştirerek sadece sorunlarımı değil öğrendiklerimi de paylaşarak belleğimi boşaltıp yenilemeyi öğrendim. Hadi siz de boşaltın belleğinizi. Çoğalsın öğrenmeler...Aksın coşkun bir nehir gibi çağlayarak. Kuru bir dere yatağının kendine faydası yokken paylaşılmayan bilgiler zihninizde pas tutmadan akıtın damla damla... Coşkun nehre karışalım hep beraber çağlayalım coşkuyla...

Gülşen Dede

Çay Deminde Sevgi

Mesele sadece içmek değil, ÇAYI
Sevgiden dem alıp
Buharında huzuru solumaktır çay
İnce belli bardağa elinizi sarıp
Bir yudum alır almaz
rengiyle,kokusuyla tadıyla
ruhunuzu sarmasıdır Çay
Birde çaya, yaren dost varsa
Gününüz sevgiden yana,
dem almış demektir Çayla

Gülşen Dede

Çıkılmaz Sokak

Bildiğimi sandığım yoldan giderken,
Bir söz, bir şarkı ve bir şiirle rastlaşmak
Sana çıkarır bütün sokakları...
Sonrası keşmekeş anlayacağın;
Ne şarkı susar,
Ne şiir biter,
Ne söz anlamını yitirir...
Çıkılmaz sokağın sonunda
Yine sendeyim...

Gülşen Dede

Çınlar Yüreğın

Biliyorum ki
Bir gün elbet bir yerde
Rastladığın bir yüz
Söz
Şiir yada fotoğrafta
Belkide bir şarkıda
Karşılacağız
Duyguarıma çok sağırdın
O gün heba olan yılları
En ağır perdeden seslice
Haykıracağım
Ve umarım
Çınlar yüreğın

Gülseven Dede

Çiçektir Yaşam

Yaşamın sözsüz dili
ÇİÇEKLER dir
İlk adımlar ve anlayışlar
LALeyle başlar, mesela...
Ve Mor LEYLAKlarla ilk görüşte çarpar sol yan
Ve karşılığı varsa ORKİDEdir gönülleri birleştiren
Yetmezse dilin
Kırmızı bir GÜLe uzanır
Lal duygular
Ve bir dosttan gelen SARDUNYA
Yalnız olmadığını hatırlatır
İçten bir samimiyetle
Ölesiye bağlılığın zamanları
ŞARMAŞIK günlerinde saklıyken
Ümitsiz zamanda gelirse SUSEN ÇİÇEĞİ
Müjdesi alınmıştır sol yanın beklediği cevap
Saf ve temiz duygular
beyaz KARANFİLle karşılanır
SARI GÜL ile taçlanır sıcacık duygular
Birleşmişse gönüller aynı çatıda
MOR MENEKŞELER kurulur nadide yerine
Sonsuz memnuniyeti kabullenen
YASEMİNLER zamanıdır aşkın
Güzel ve çekiciliğe imza atan
AKŞAM SÉFALARI eşlik eder
Sonsuz huzurun tadına...
Ve PAPTİYALAR dolar ömre
Bitsede yaşam!
Kokusunu sonsuzca salan
Çiçeklerdir
Her bir ömre narince değen...!

Gülşen Dede

Çocuk

Son SÖZ
Henüz söylenmedi çocuk!
Düğümde olsa boğazda
Yılgında olsa da düşler
Son yumruk çocuk
İnmedi henüz hayın beyinlere..
Yeter ki çocuk. yeter ki;
Damarında çağlayan
O asil kana leke gelmesin
Biliyorum ve umutluyum çocuk!
Asaletinle, kanınla, canınla
İstikbaline uzanan leş sürüsüne
Son cümlede
Son kan damlasında kalsan da;
Cevap vereceksin...
İnan bana bu toprağın çiçeği;
İnan ve susma söyle:
Giden her CAN, toprak ve insan,
Bu vatan bizim
Yılgınlık yok!
gururla söyle:
Ne Mutlu Türküm Diyene!

Gülsen Dede

Çocukça Düşlerim

Allı morlu çiçeklerle
mor dağlardı ayağıma serilen
ninemin pazen urbasında uyandım
çocuk düşlerime...
manilerle beslerken ruhumu,
tütün sarısı pamuk ellerin
sonsuz şefkatinde dolaşırdık dünyayı
bir koşu çıkardık yaylaya,
kaf dağını aşardık türkülerle
masalların ortasında can bulurduk
iyilik,güzellik,yiğitlik,merhamet
Ve dünyayı dolduran o sonsuz sevgi
ne doyulmaz bir tatmış meğer
pazen fistanda kaldı
çocuk düşlerim...

Gülşen Dede

Çocukluğum

Bir bardak çayın tadımlığı kadardı
Çay kadar koyu bir o kadar deminde
Her deminde mutlu olmaya
Oldukça talimliydik çocuk kalmaya...
Bir yudumluk muş meğer
Şeker tadında,damak da kalan
Öysa bulutlara asıldık;
Masum duygular buharlaşmasın diye...!

Gülşen Dede

Çocukluk dediğin Gökyüzü Gibidir

Çocukluk dediğin gökyüzü gibidir
Asla kaybolmaz
Mühim olan onu görebilmekte
Nerede olursanız olun
Ne yaşarsınız yaşayın
O tüm masumiyetiyle
El uzatılmayı bekler ,
Parktaki salıncaklar
Seyyar dondurmacılar
Komşu bahçeden çalınan meyveler
Mahalle maçı oynayan çocuklar
Siyah beyaz filmler
Kırlardaki çiçekler
Ve hatta ilkökul öğretmenlerini gördüğünüzde
Çocukluk düşleriniz
Büyümeyen hayalleriniz ansızın sobeler sizi
Hadi durma o halde
İçindeki çocuğa bir MERHABA DE...!!
Sobele artık büyümeyen çocuğu....

Gülşen Dede

Çocuksu Sevinçler

Hangi ara buharlaştı bilmem,
isli demliklerde dem tutan
tarçın kokulu çayların büyüyle,
gün-gece bitmeyen
çocuksu sevinçler..
kaf dağına salınan
masalımsı hayaller...
Sahi ne ara islendi insan yüreği?
Nasıl buharlaştı;
İçimizde kaynayan umutlar...

Gülşen Dede

Çok Mu Ağırđı Düşlerin

Kaçıncı gemiydi bu
kağıttan hayalinj. süsleyen?
çok mu ağırđı DÜŞLERİN?
Yüzdürmedi bak hiç bir merhamet
bir leğen suda taşınan umudu...

Gülsen Dede

Deniz Gibi Olmalı

Deniz gibi olmalı insan
Bazen dingin
Bazen köpürmeli
İçindeki fazlalıkları atabilmeli
Bazen mavi olmalı
Bazen gri
Deniz ve gökyüzünün muhabbeti gibi olmalı:
Bazen susmalı
Bazen ağlamalı
Ve bazen tüm hoyratlıklara inat
En yüksek perdeden:
"Ben de varım... Ey Hayat "...diyebilmeli...

Gülşen Dede

Dertlerin Gündüzüdür Gece

Gündüz biriken öksüz duygular
Gün batımıyla saplanır yüreğine
Dertlerin gündüzüdür gece
Yanar söner yıldızlarla yarışircasına ...

Gülşen Dede

Derya Deniz

Bir damlacık bakışla
Renk ötesi gözlerine
Sen mavi dersin !
Ben Derya DENİZ ...

Gülşen Dede

Dilek Yıldızım

Yokluğunda semaya döndüm yüzümü
son bir şans diledim
Sesini, gözlerini, kokunu
Bir kere daha...
son kez olsun
İçimde solumak seni
ve bir işaret belkide;
Yetmiş yılda bir gelen konuk
yüreğime saplandı!
dilek yıldızım
sen niyetine...

Gülseven Dede

Dilenci

Senden en çok sevgi dilendim,
Çalışmadan sevmek de suç biliyorum...
Öysa ben içimde,
Bulut bulut kaç mendil sattım gözyaşıma;
Biliyor musun?

Gülşen Dede

Diner Bu Fırtına

Bir martının kanadında
Süzölüp enginlere
Şu dalgalı yüreği
Şana uçursam
Diner bu fırtına elbet diner
Mavilere bürünür
Kara bulutlar
Bilirim bu yüklü gemide
Biter elbet biter
Geçmişten bugüne ne varsa
Tüm kederler

Gülşen Dede

Doğanın Sesi

Hilesiz,riyasız,yalansız melodidir,
İçinde onlarca nota,
ses ve yaşam barındıran
kulak verdin mi hiç?
yalnızlık isyanlarında:
yağmura,suya
ve o narin ötüşlü kuşlara...

Gülsen Dede

Doğrul Yaşam Sevinciyle

Gökyüzüne dön yüzünü,
Umut ek..! en mavisinden
Aydınlık derle, güneşten
Buğday sarısı bereketi
kat yüreğine
Ve dünler,silinsin!
Doğrul yaşam sevinciyle...

Gülsen Dede

Dokunma Yarama Şiirlerinle

Dokunma yarama,
şiiirlerinle,
kifayetsiz kalmışken,
cümlelerin ortasında,
sızlarken hüüzünlerin kıyısında,
ağıır gelir, taşıyamam...
sonra bir cümleye fit olurum bak!
delice duygular sarmış,
dört bir yanımı...
bir cümlede geçen,
"sevgi" yüklü nesneyle,
uçar kanatlanır fiillerim,
demedi deme sonra,
martı olur kanatlanırım bak!
uçsuz bucaksız denizlere,
iyot kokusuna hasretken,
dümeni kırarım sonra,
yolu senden geçen enginlere...
şaşarmı şaşar hüüzünler!
özlem yolu bu,
anlamaz akıl anlamaz!
taşar bu hasret taşar!
sonra demedi, deme bak!
aşar bu sevda beni,
aşar mı, aşar...

Gülsen Dede

Dost Bağı

Dost bağında bitmiş hesaplar!
Hasada verilmiş göz nuru,
gönül karı duygular...
"Ne ekersen onu biçersin" dese de atalar
Bu bağlar başka zamane bağları...
Canından can olsan da yarene,
Ne göz nuruna yanar,
Ne de gönül, karına...
Ekmeden biçilirsin...!

Gülseven Dede

Dostluk Dediğin

Sabah ayının
Dem almış tadına benzer
Kimi dostluklar
Bir kuru ekmeği tuza bansan da
Riyasız bir gülüş
İçten bir dokunuş
Ve dilden kalpten dem alan sözlerle
Tüter ömrünce huzurun en koyu tadı
Can gibi
Muhabbet gibi
Dostluk gibi...

Gülsen Dede

Doymadık Ey Zaman

Yağmur öncesi
asık suratlı bulutlar gibiyim
bir atımlık şimşekle
çakasım geldi
zamanın suratına! !
bunca ayrılığı sığdırmışsın
takvimlere madem
mevsimsiz göçlerle
kol kanat kırmak niye...
oysa kaç sarılmadan sonra doyardık kimbilir
analar,kuzuları,
Ve sevdalılar...

Gülşen Dede

Dönüş Biletli Sevgi

Dönüş bileti cebinde gelen sevgiyi
Ömründe ağırlamak ne zordur bilir misin?

Gülsen Dede

Düş Günüm

Bugün de varım hayat,
Bugün de ...
Havada,suda, aşıta, ekmekte;
Çiçekte, böcekte, toprakta, insanda...
Payım olana; olmayana,
Uyandım yeni güne
Ne alırım,ne katarım bilinmez
Huzurda, sevinçte,tasada,
Ne düşerse bahtıma...
Son deme bir nefes borcumu bilerek,
Bugünde sendeyim,
Merhaba yeni "Düş Günüm"e...

Gülşen Dede

Düş Yorgunu

O kadar yorgunum ki,
Düşleri niyetlenmeye,
Ne yana dönsem,
İyi niyetime çarpıyorum...

Gülsen Dede

Düşlerim

Bu şehrin uykuları
Ne derin kederleri uyandırır
Ah bilsen yar!
Yıldız olup yağarken özlemin
Ne mümkün ayın şavkında
Gül yüzünü düşlememek
Bir bilebilsen Ey Yar...
Düşlerim geceyi aydınlatır

Gülşen Dede

Düşlerin Koynunda

Düşlerin koynunda
Mor salkımlı geceye sığınmışım
Gün ola, umut dola demeye niyetliyken
Davetsizce konarsın düşlerime...
Bırakmaz yakamı sana dair sızılar;
Ayır ayırabilirsen
Düşler başka, sen başka telden
Çalar durursun zamanı geceden
Saatler başka,
Sen başka,
Düşler bambaşka...

Gülse Dede

Eğme Başını

İçinden bunca mavi
Bunca hayal serpmişken yeryüzüne
Eğme başını kederlere ...
Yürü inatla celladın üstüne !!
Değmesin yüreğine hiçbir gam keder ;
Sen güzelliğın en özeli
Çenneti ayağında taşıyanım
Örselenmiş duygularından öperim...

Gülsen Dede

Ekmek Kavgası

Uyutmak lazım acıları,
Yarın ekmek kavgası varken!
Öyle ya da böyle,
Sağlam durmalı...
Dosta, düşmana,
kuyruğu dik tutma pahasına;
Sende, acılarda
Bir şekilde uyumalı geceden...

Gülsen Dede

Eksildik Ülkem

Ne memleket eski memleket,
Ne insanım, eski insan
Her tat an be an eksildi yaşamdan,
Günden, insandan, ömürden,
Ve ülkemden...

Gülsen Dede

El Gibi

Bir mr bıraktım avuçlarına
Ve riyasız safça duygular
Paslanmış niyetlerle
Bilenmemiş heveslerle
rselendim umarsızca
Ve Şimdi bakar glerim
Őiirlere medet umup
tutunmana
Serseri zamanın kölesi SEN
Yalpa vurur bakarsın böyle
el gibi
Avularından kayıp giden
Gök mavisi düşlere....

Glсен Dede

Elma Şekeri

Bir küçük şeker için
Mahalleyi ayağa kaldıran çocuklardık!
Komşu camların kırıklarında
Saklıyken masumiyet
Can kırıklarında heder olmuşuz
bilmeden...
İnsanlar çoğalırken,
insanlık küçülmüş meğer
Ve ağlamaklar yorgun
Kızıl bir hüzne boyanmış
Paramıza çıkışmayan
Elma şekerleri...

Gülşen Dede

Emeğin Cefası

Taksitlere bölünmüştür yaşamlar
Emeğin cefası bitmez ülkemde
Alın teri çoktan kurumuşken
Geçim derdi bölünür zamanlara
Ay-gün saat hesabı bitmez
Son haftanın sofrasıdır dert olan
El değmeden paraya
Bir nefeslik rahatlama
Ay sonunda yaşanır emekçide
Sonra yeniden hep yeniden
Koca bir ömür geçer gider
Yaşam kavgasında
Tırnak ile diş ile
Kurumak bilmeyen ter ile...

Gülşen Dede

Emeğin Hasadı

Her tohumu alinteriyle sulanmış
Emeğin sevginin şefkatin hasadı
Her zerresi sofralara doyumsuz lezzet katan
Nasırlı ellerin mahsulü
Toprak kokar buram buram
Değişmem öyle afilli tezgahların
Hormonlu pazarına
Cefadan süzölmüş insan meyvesini...

Gölsen Dede

Emek

Tırnak ile,
Diş ile,
Ter ile EMEK ile,
Yoğrulmuş ekmeğın,
Helaldir elbet HELAL,
Can ile,aşk ile...

Gülsen Dede

En Çok Sevdiklerim

En çokda sustuklarımı,
Gözümdeñ akan sözleri duyanları sevdim...

Gülsen Dede

En Güzel Anlar

Bazı anlar çok uzun gelir insana
Elem,keder yüklenmiŐse yüreğin;
Bitmez bir iledir günlerin...
Kimi anlarsa mrlktr;
sevinç,huzur,mutlulukla sarmalanmıŐsa;
dakika saat hesabı yapılmaz!
Gelir yaşamın en nadide köŐesine konar...

Glсен Dede

Esir Kalırız Geceye

Bu gecede aynı konuklar,
Davetsiz,kalıcı,,ısrarlı...
Kara bulut gibi,
Bir atımlık şimşeye muhtaç!
Gitmez bir türlü kovsam da,
Martı,deniz,mavi ve sen!
Mor salkımlı geceye
Esir kalırız...

Gülsen Dede

Eski Hikaye

Eski bir hikayenin eksik kalmış
şözcükleri gibiyim...
Öznesi belli,
Fiil belli,
Yüklem, faili meçhul gibi ortada..
Geçmişle gelecek ortasında kalmış;
Nesne gibiyim...

Gülsen Dede

Eski Yara

Faili meçhul vurgunlar yedim
Bazı şiirlerin
söz menziline değen kurşunlarında...
Eski yaraydı belkide;
Kanamak için saklanmış kabuğunda...

Gülşen Dede

Etme Yar

Öyle bir od ki tutuşur içimde
Vücudun iklimi kış
kâr etmez nara...
Etme yar geldik gidiyoruz!
Düşürme beni ateşle dara...

Gülşen Dede

Evlat Vatandır Annelere

Evlat vatandır analara ...
Bugün kaç anne yurdundan göçer oldu ?
Şimdi gelde,
Yaşama, yaşatma sevincin olsun
Bir avuç puştun emellerinde...

Gülşen Dede

Ey Yar

Kasvette olsa
Hüzünde olsa geceler
İçinde sen varsan
Tan ağarmasa ne çıkar
Özlemin soğuk bir yorgan elbet !
Ya hatıralar?
Sıcacık düşlerin sonsuz rüyasına
Derince uyumak varken
Varsın olmasın
Göğsümde sabaha direnen
Uzak diyarların göçebesi SEN
Ey Yar...
Düşlerin koynunda geceler ıştır
Bir serçe kuş havalanır ansızın
Bir bilsen Ah...
Hayalin ömre değer ...!

Gülsen Dede

Ezberimde Saklısın

Ezberimde saklıyken
Gözlerin,
Kazınmışken,
belleğimin derinlerine
Kaybolsan kaç yazar?
Bir deniz kenarına bakar
Aklıma gelmelerin...

Gülsen Dede

Geceler

Birtek geceler yarendir
Öksüz duyguların kimsesizliğine
Bir tek geceler duyar
Sessiz çığlıkları...

Gülsen Dede

Gel Demek Zor

Onlarca mısra tutuŖur dilimde
Yazmaya g¼c¼m yetmez!
Mum alevi kadar narin;
¼rkek bir ceylan gibi,
seker kelimeler...
yoklugun ayaz ¼Ŗ¼yorum...
"GEL" demek bu kadar zor! !
Anla...

G¼lŖen Dede

Gel Desem Anlar Mısın

Avularımnda kalmış sıcaklığını
Ağustos güneşi kiskanır
Ve saçlarım savrulduka
Meltemi senden esen rüzgâr
Eser de eser delice ...
Gözlerimde buğusu tüter
mavi dalgaların...
Adının her harfinde çarpar
bu deli yürek !
Öyle ağır ki bu cümle...
dile gelmez !
Uzak bir vuslatın ağır türküsüdür
Bu derin duygu,
utanır söyleyemem!
Tut ki söyledim,
Tut ki dile geldi :
Gel desem anlar mısın?

Gülsen Dede

Gel Gonca Gölüm

Bir yanımız yaprak döker
Hazan sarısı göğsümüzden...
Bir yanımız uğranmamış limanların
Meltemlerine eser
mevsimler çırpınır içimizde
Gel açmayı unutmuş gonca gülüm gel
Şu hoyratlığa inat
Dök ne varsa tüm kurşuni duyguları eteğinden
Bir yanımız çırpınır bahar yellerine
Savur enginliklere savur
Rüzgarı değsin bari beşinci mevsimin
Essin göğsümüze mavi mavi...

Gülşen Dede

Gel Yİne

Bazı akşamlar,
Gün batımıyla çöker hüznler,
Derince sızıyla siner kalır,
Göğsün üstüne...
Sonra ağır ağır söylenir hasret:
"Gel... gel...gel yine..."

Gülşen Dede

Gelecek

Yarın yaşanacakları
Bugünden
Yürek gözüyle bakanlar hisseder
Gelecek
Bugünü dünden sezenlerindir....

Gülsen Dede

Gençliğim

Yüzümde yılların titrek gölgeleri
Dilimde taş plaklardan kalma
Şarkıların melodisiyle
Şaçımda oynaşır eski bir rüzgâr
Uçuşur gümüş tellerden
Eser geçmiş baharlara...
Şimdi bir günlüğüne de olsa
Gelse o asi Gençliğim
Kim istemez ki bunca yılların
Yaşanmışlığın üstüne...
Sımsıkı sarılır,
Doyasıya öperim alınından
Gelse yeter ki!
Ah o eski tomurcuk gülüm...

Gülse Dede

Gerçek Aşk Masallarda

Çorak yüreklere ekilen
Bir düştür kimi sevdalar ...
Hasat zamanı ,
Biçildiğinde anlar insan !
Gerçek aşkın masallarda olduğunu ...

Gülşen Dede

Gerçekler

Zaman geçtikçe anlar insan;
Buğulu bir camın
berraklaşması gibi
Hataların netleşip!
Gerçekleri göstermesini...

Gülşen Dede

Gerçekliğin

Süslü sözcüklerin arkasına sığınmakla
Gerçekliğin değişmez!
Paha biçilmez bir tablo gibidir yansıman.
İçtenlik yansımamışsa hayatına
Bir fırça derbesiyle bozulur sihrin
Saklanan gerçekliğin...

Gülsen Dede

Gidelim Çocuk

Tut yüreğimden çocuk
son tren kaçmadan
son bilet kesilmeden
gidelim...
soğuk bu kent,
sokaklar; taş duvar dilsiz!
bulutlar inadına gri
yağmurla yarışircasına
ağlamaktan;
korkar olduk yaşamaktan
gidelim çocuk
cennette gözüm yok
nefes alalım yeter...!

Gülseven Dede

Gidelim Dost

Hadi gel Dost!
Turnaların uçtuğu yerlere gidelim...
Sahte duyguların esmediği
Kekik kokulu dağlara
Dikenleri tatlıca acıtan
Gül kokulu diyarlara ...
İsli demliklerin tarçın kokulu
Huzur tüten çayına saralım
Uç kurusluk dünya zevkini
İnce belli demlerde kıralım
Gelmişini geçmişini
Dün vardık buralarda oysa
Bugün hayalinde tüten mor dağlar
Kaç Asır duman olmuş kimbilir
Hancıyım edasıyla keyif çatanlara
Kalk gidelim dost hadi
Dilimin ucunda tuzak olmuş sözleri
Haçer yarası memleket düşlerini
Heder olmuş fikirleri
Bakir diyarlara akıtalım
Gümüş yüzlü dereler aklasın
Aklasında
körpe bebeler uyanmadan
Paklansın
Hadi dost kalk gidelim ...

Gülseven Dede

Gidenin Emaneti

Gidenin,
Emaneti kalmışsa sende.,
Uykular haram,
Duygular talan...
Vurgun yemiş bi ğare,
Ah etmez yinede
Bekler durur sadakate...

Gülsen Dede

Gidiyoruz

Bir sonsuz rüyanın
Derin dehlizlerinde
Savrulup gidiyoruz...
Ertelenen bugünü,
Dünlerin düşünce heba edip;
Kül rengi hüznlerin pişmanlığında
Iskalanmış hayatları unutup;
Gidiyoruz öylece...

Gülşen Dede

Gitme

Gitme...kal...!
bir mısralık şiir kadar
dur başucumda,
O şiir ki içinde geçen,
harf,imla ve her söz
seni anlatır
sussan da sorun olmaz
şiirinle bakar yetinirim
gözlerinden akan sözlere...

Gülsen Dede

Gitme Kal

Öyle bir baktın ki
Sıcacığı için
Tutsan elimi
Yüzümde alevli bir rüzgâr eser...
Sev dese gözlerin
İçimdeki çocuk Coşar...
Bir damla söz aksa sevgiden yana
Yağmurlar kadar sağanak cümlelerim
Konuşur ıslak ıslak
Bil ki,
Her damlanın tek anlamı var:
Bugün bayramım ol...
Gitme kal...!

Gülşen Dede

Gitmekle Gidilmez Herşeyden

Gitmekle gidilmiyor her şeyden
Çelik kafeste kalmışsa bir yığın anı
Ve silinmez belleğin bir dolu fikri
Bir tek bedenle taşınır o ağır gitmeler
Gölgendir oysa gittiğin her nereyse
Bellekte sızıp çöreklenmiş
Zil zurna sarhoş yalpalı
Anılar ve yürek çarpıntıları
Yol alır bilinmeze
Ve yol alır gidemediklerine...

Gülsen Dede

Göçmek Lazım

Göçmek lazım artık bir yerlere
Mevsim yaz
Yüreğim kış
Ülkem mevsimler ötesi bir garabette
Göçmeli mi, kalmalı mı, bu riyakarlık ortasında
Gönlüm dalalet karmaşasında
Viran mı viran,
tarifsiz,ölçeksiz duygu sağanağındayım
Ah güzel ülkem ah!
Sana nasıl sarılayım...

Gülşen Dede

Gönül Sazı

Sen türkü ol,
Ben mızrap
Söylenmemiş duyguları
Beraber çığırsak gönül sazında
Notalara sığmasın coşkumuz
Ömrümüze yayılsın
Sonra çoğalsak,
Melodi tadında, şiirsel yaşasak...

Gülşen Dede

Gözlerim Yağmur

Bulut kalem olsa,
Gözlerim yağmur
Hangimiz sağanak oluruz?
Bunca yokluğun üstüne...!

Gülşen Dede

Gözlerin Umudum

Giderken;
Her şeyi temize çektim diyordun;
Ya gözlerinin mavisi?
Umut olup kaldı yüreğimde...

Gülşen Dede

Gözlerinde Çoğaldım

Gözlerin değdiğinde gözlerime,
ömrüm oldu varlığın
bakışında çoğaldım
ömür kattın canıma...
bu can, bu kalp sende yaşar
varsan yaşarım
yoksan azalır tenimde can atışı
gözlerinde ölürüm...

Gülşen Dede

Gözlerinde Okudum

Gözlerinde okudum:
cümlelere sığmayan özlemi
satır arasına saklanmış,
derin hüznü...
mavi dehlizlerde okudum:
kirpiklerin bırakmadığı
içindeki yağmuru...
bulut bulut okudum:
yağmamak için direnen
kalbindeki sağanağı...

Gülşen Dede

Gözlerini Alda Gel

Sen gözlerini alda gel
Bir şarkı açarız
Eski bir plaktan
Vuslat makamından nağmelerle
Kırpiklerimde birikmiş çığ taneleri
Yağarken sıcacık ellerine
Hasreti dinleriz dolu dolu...
Gel yeter ki !
Hüzün yağmadan...

Gülse Dede

Gurur

Gelmemiş dünyaya bilirim
Ademle Havvadan sonra
Aşkın celladı denilen gurur
Yanmış biçare gönüller
Vuslat uğruna
Keremle Aslı
Leyla ile Mecnun
Dağlar dayanmamış ki
Bu feryada
Yürek bu narin
Nasıl dayansın
Aşkın celladı GURURA...

Gülşen Dede

Gül Kuru Akşamlar

Gül kuru akşamlarda
buket buket derlenmiş anılar
ansızın çarpar yüzüme,
Ve her bir anı,
ayrı bir hüznle,
döner durur başımda,
sağnak olur akar içime..
senden bir buket
içim gül kuru...

Gülşen Dede

Gül Penbe

Gül döktüm yollarına
Buram buram hasretle
Beklerken dönüşünü...
Sen gelince sevdiğim
Bu taşlar, bu sokaklar
Biz kocarız GÜL PENBE...

Gülsen Dede

Gül Yüzler Çoğalsın

Şimdi tam zamanı
Kışa rehin düşen umutlara
Sarılıp yaşamanın
Dört mevsimlik ömürde
Papatya sarısı düşler
Nergis çiçeği gülüşlerle
Göğsünde derlenen
tomurcuk gülleri
Açmalı yeni bahara
Açmalı ki gül yüzler çoğalsın

Gülşen Dede

Gül Yüzlü Mutluluk

Bazı anlar olur ki
Söylenen bir cümle
Cümlenin öznesi
Öznenin yüklendiği fiil
Uçar kanatlanır yüzünde
Gül yüzlü mutluluk olur...

Gülşen Dede

Gülümse Sadece

Bir gün hayat
Bir tutam mutluluk ismarlarsa eğer
Sarıl sımsıkı
Göğsüne bastır
Gülümse sadece
Kim bilir ne güneşler doğacak
Kaç hayal umuda yelken açacak
Belkide o gün bugündür
Gününüz umut ve huzurla dolsun
Nice güneşler açsın ömrünüze

Gülse Dede

Gülümseyin

Mutlu bir yüz görmekle
O yüzdeki derinliği sezebilmekle
Kendi içinizde hâlâ
yaşama dair güzellikleri
Taşıyor olduğunuz anlamı çıkar...
O halde durmayın lütfen! !
Mutluluk ta bulaşıcı,
GÜLÜMSEYİN

Gülşen Dede

Gülüşleri Mühürlü Çocuklarımız

Gülüşü mühürlü
Gözleri yağmur yüklü
bulut bakışlı
Yüreği
korku duvarlarına sürgün
Çocuklar, çocuklarımız
Hırpalanmadık yer kaldımı ruhunuzda

Gülsen Dede

Gülüşlerin

gülüşlerin,
Hoyrat bakışlar da örselenmiş...
Üfür kendini,
masum çocuk yüreğine
En saf duygularla yıkansın
Heder olan mahrem umutlar
Kem düşüncelerin insafında
dügümlenmesin
Bil ki...
gün gelir medet umarsın
Son deme çeyrek anlarda
ukte ukte birikmiş düşlerden...
Pişmanlıklarla cebelleşirsın
Oysa O...tüm sadakatiyle
İçinin dehlizlerinde saklanmış bekler
İçindeki çocuğu sobele
Düş koynuna yarınların
Kır zincirini,
örselenmiş umutların...

Gülsen Dede

Gülüşüm

Gülüşüm,
En sadık,en cefalı işçim
Olmadık yerde,
Olmadık zamanda,
İmdadıma yetişen,
Sonsuz mesainin,
Cefalı yorganı,
Gülüşüm,
Acıların çelik zırhı

Gülsen Dede

Gün Aymaz

Gün aymaz ruhuma,
Ilık öpüşle ışıyan,
Yakamoz parıltısında esen
Lacivert ömrüme...
Mor salkımlı geceye
Mahkum bu gönül.
Sensizliğin iflah olmaz sancıları
Bitmez bu kafeste...
Esaret zamanı,deli çarpıntılarının...
Bu yürek aymaz,
Yakamoz öpüşe hasretken
Gün aymaz,bitmez uykusuz gecem...

Gülşen Dede

Gün Battı Toplandı Hüzünler

Çıktım yine
en uzun yolculuğa
Gün battı
Toplaştı hüzünler
Keder masasından uzanır yıldızlara
Sorgular-sualler birbirini kovalar
Mazinin hüznü taşınmışsa geceye
İçli bir şarkının makamından hele
Derlemek zor cevapsız soruları
Sökülmek için bekler
Sabahın şavkını...

Gülşen Dede

Günaydın Türkiyem

Güneşi gördümya!
Mavi de var bulutlar da,
Nefes de alıyorum
Umutla uyandım elbette
Bezmeden, yılmadan, yeniden!
Hainin,zalimin zulmüne inat!
Al bayrağım da salınır nazlıca
Biliyorum ki;
Sevgiyle beslenmiş toprağım,
Yılgına hasat vermez...
Efsunlu bağrına sevda yakışır,
Dört elle,yürekten sarıldım,
Ülkeme,insana,yaşama
Yaşatmaya...!
Günaydın Türkiyem

Gülşen Dede

GüneŖi Uyandırdım

Kaç acıdan elendi bu duygular
Kaç hırpalanmadan sıyrıldı kim bilir
Sabahlar sorgusuzca
Karşılandı kaç kere
GüneŖi bile uyandırdım tan ağarmadan
Gelde sor Ŗimdi mısraların hesabını
Sözün yeterse...!

GülŖen Dede

Güneşin Üşüdüğü Yer

Kar beyazı yüzün
Zemheri ayazına esarete
Cennet bahçeleri bekler sükûnla
Ocağında tüten kor ateşin sığınağında
Tarçın kokulu çaylarda
Her dem sabrını yoklar,
Zemheri soğuklar...
Oysa bilirsin çayırların sadakatini
Bin yıl dunsada bağrında beyaz örtü
Ak sabahlar yine senle doğar
Umut sende yeşerir ilkönce
Çiçek çiçek gülümser
Nasır tutmuş yüzlere
Hüzün tohumu ekilsede
Merhamet hasadına meyil vermiş insanıma,
Güneşin üşüdüğü yerden
Er yada geç mutlaka!
Ama mutlaka her bahar
Sıcacık insanlık doğar yeniden...

Gülşen Dede

Güneşle Uyanmalı

Attığımız her adım bir yolculuktur
Önce içimizde başlar...
Sonra hayaller eşlik eder !
Sonuna kadar varım diyenler,
Varlıkta yoklukta seninledir ...
Adımların hesabını yapanlar,
Sadece gölgedir ;
Güneş batınca biter ...
Herkes kendi yoluna gider !
Can atışı varsa tende,
Yeni güneşlere uyanmalı
Yolcu yolunda gerek...!

Gülşen Dede

Güneşli Günler Yakındır

Bir martı kanadında
Yada bir körpe bedende
Kanatlanmışsa sevinçler
Vazgeçmemeli günden
Güneşli günler yakındır elbet...

Gülşen Dede

Güz Sancısı

Güz sancıları var bu şehirde
Kasvet yüklü ağır mı ağır
Nedendir bilmem
Bir demli çayın buğusuna
Birde yanık bir türkünün
Bağlamadan akan
İçlice nağmesine
Sarılasım var
Akıp giden zaman
Tut ellerimden diyor
Bu son buluşmamız
Sevda çığılı gibi
Seslenir sanki
Tutsam ne yazar
Kırgınım yalınım
Bir tek huzur
deminden tadından
Haz aldığım Çayda
Birde yangın yeri bedenime
Su serpen türkülerde
Gitmeliyim bu kahır şehirden
Gitmeliyim ...
Anadolu'da başak sarısı kırlarımın
Düşmeliyim bağrına
Sar beni toprağım sar ne olur ?
Dolmuşum artık !
Boğazda hançer yarası düş kırgınlığımla
Sar beni Anadolu sar
Güz sancılarım dinsin artık
Uzanalım yeni baharlara...

Gülse Dede

Haberin Varmı

Bazen bir şarkının melodisiyle
Bazen bir şiirin Mısra'sıyla
Olmadı tüm hislerimle yoğunlaşıp
Sana geliyorum
Haberin var mı?

Gülsen Dede

Halin Duman

Bir damlacık anı,
Olmadık yerde,
Zamansız bir anda,
Çıkar karşına...
Hele en zayıf anına çarpmışsa;
İçinde birikmişse birde bulutlar,
Şimşek olur çakar
Göğüs kafesinde...!
Sağnak olur yağmadan
Köz olur iç yangınları
Tütürsün hasret hasret
Halin duman...!

Gülşen Dede

Hasret Yağar

Hasret yağar bazı akşamlar,
İçimin en kuytu köşelerine...
Serçe kuşun tedirginliğinde,
Pır pır eder yüreğim.
Saklambaç oynar yokluğunla,
Bir hayalin gıyabında,
Ansızın sobelenip vuslata,
Yıldız yıldız yağarım şehrine...!

Gülsen Dede

Hasrete Yazıldı Hikayem

Yeni bir hikaye yazalım,
Yaşayıp, yaşatalım istedim,
Eski masallar,
Yeni masallara karıştı
Başlamadan bitti hülyamız;
Hasrete yazılan vuslatla,
Ayrı masallara yol aldık...!

Gülsen Dede

Hasretine Dönüyorum

Ümidi kestim artık,
Seni görme ihtimalinden,
Gidiyorum...
Birkaç anı kırıntısının
Canlanma ihtimalini
Göremeden dönüyorum,
Yoksun işte buralar da,
"Sarı saçların salınmış göğsüne,
Kapşonlu başında; gizlenmiş düşüncelerini "
Okuyamadan gözlerinde,
Hasretine dönüyorum...

Gülşen Dede

Hatıralar

Bazı anıların mezuniyeti olmaz ki!
Belleğine kazılı
bir diplomayken kimi hatıralar...

Gülsen Dede

Hayal

Bir küçük hayal
büyük düşler armağan eder bazen
yeter ki vazgeçme!
Sımsıkı sarıl hayata...

Gülşen Dede

Hayat

Hayat yaşamayı öğrendiğinde KOMEDİ,
Hissetmeye başladığında TRAJEDİR...!

Gülsen Dede

Hayat Bir Masaldır

Hayat bir masalsa
Ve "Bir varmış bir yokmuş " olacaksa sonumuz
Varsın olsun çorbada tuzumuz
Başı belli
Sonu belli
Masalsa gerçekten;
İyi ki varsın be hayat !!

Gülsen Dede

Hayat Bitti Dediğın Yerden Başlar

Hayat
Bitti Dediğın Yerden Başlar Bazen!
En dibe vurduğunda
akıllanır insan
Yaşam çok seçenekli bir bilmece
Çözdüğün anda sarılmalı,
Şarıldığın yerden başlamalısın !
Yaşamaya ..
Yaşatmaya...

Gülşen Dede

Hayat Bu

Her hayat bir rengi taşır
Kimi siyah-beyaz
Kimi gökkuşuğuna bulanır...
Sonrası değişmez! !
Yaşanır..
Biter...
Gerisi hikaye işte...

Gülşen Dede

Hayat Perdesi

En değerli cümler
En kıymetli düşünceyi taşıırken
Dilimize akan fikirlerin
Yansıması var mı içimizde
Rollere bürünüp oynamak
Bir perdenin arkasına sığınmakla,
Gerçekliğin içinde kalır
Bu sahne hakikidir dost
Hayat perdesi bir kez açılır
Son kez kapanır...
Giderken rol çalmadan
Alnının akıyla in sahneden
Alkışlanan rolünde insan olsun
Seyri unutulmayan sanatında
Sanatın içinde İnsanlığın olsun...

Gülsen Dede

Hayat Sınavı

İlk sınavda ikmale kalmak,
Var mıydı HAYAT?
Oysa kopya çekmemek için,
Çok çalışmışım sana...!

Gülsen Dede

Hayatı Solumak

Gökyüzüne bakıp
Hiç tanımadığın insanlarla
Bilmeden aynı yolculuğa çıkabilir insan
Yıldızlardan fal tutarak
Bulutların seyrine dalarak
Hatta aynı şarkının
Melodisine tutunarak
Nice duyguları yaşar...
Hayatı derinden
Ortak payda da solumak böyle birşey
İnsanca
Masumca

Gülşen Dede

Hayatın Matematiği

Elinde kalanın
kocaman bir sıfır olduğunu sanıyorsan
Ve sürekli geriye bakıyorsan
Hayatın matematiğini hatırla derim
Sıfırdan sonra ileriye bakınca
rakamlar kadar umutlarda büyür dostum

Gülşen Dede

Haydi Kalk Gidelim Felek

Haydi kalk gidelim felek,
Yaban el oldu, doyduğum toprak,
Ben sana bıraktım kendimi
Savur bildiğin yere
Ha zalim elinde yanmışım,
Ha gurbet elinde...
Burada vadem dolmuş anladım
Soysuz eller bozmuş umut kalemi
Duvarlar yıkılmadan üstümüze
Haydi kalk gidelim...

Gülsen Dede

Hazan Mevsimi

Son deme aralanmış,
Kapı aralığı gibi
Hazan mevsimi...
İstemesen de
Kapatsan da gözlerini
Gönül başka bakar
Sarı hüznün, savrulan yaprağına...
Bu son vakittir,
Ne katarsan ömrüne...
Güz yaprağından önce
Savrulan gençliğine...

Gülseñ Dede

Hepimiz Özgecanız

GÜLDÜNYA ile başladı ilk sesli çığlık,
Sonra Diğer kadınlar...
Kimi seslice, kimi en içerden...
Kulaklarınız hadi sağır!
BEYLER...!
Ya yüreğiniz...?
Kiminiz kardeş,ağabey,dayı,amca,dede
Kiminiz BABA...
Bunca sıfatın yanına
Sağır yürek yakışır mı sizce?
"Bir kadının omuzda taşınması için,
İlla tabutta olması" mı lazım BEYLER
Kimimiz,bacı,kardeş,abla,teyze,hala
Ve en kutsalı her yürekte...ANA
Caddeler,sokaklar çok mu dar?
Canımızı bize bırakın, şehirler sizin olsun
Kıydığınız,yokettiğiniz,yok saydığınız CANLAR
Adlarıyla manidar: Güldünyalar,Özgecanlar
Silindiler hayattan,
Kaç vahşet zamanı yaşayacak kadınlar?
BEYnindeki örtüyü kaldır! BEYefendice bak!
Bu düzen,bu devran,yasalar sizden yana...
Bir kez olsun kalpten duysanız yeter BEYLER!
Hepimiz,ama hepimiz:
Önce İnsan,Önce CANIZ
Biz kadınlar BEYLER...
Yaşam hakkı kutsal olan:
ÖZGEKANIZ...!

Gülşen Dede

Her Kadın Denizdir

Her kadın biraz DENİZDİR:
Her koşulda içinde taşıdığı umuda bakınca;
Maviliğini denizden almıştır belki de...
Kara bulutlar inmeye görsün tepesine;
Bazen dalgaları hırçınca!
Köpürür asice!
Yakarsa gemileri;
Sabrının son demine gelmiştir...
Ah birde nazlıca dalgası yok mu?
Yakamoz akşamları parıldar;
Ay yüzünde...
Bir bakışla meltem estirir
O meltemler ki ve ay parıltısı,
Mutlu kadının ruhunun aynasıdır...
Denizdir kadınlar deniz elbette!
Ne çok şey barındırır içinde,
Mavice bakıp yüzüne
Engin yüreğin derinliğini
Ve içinde gizem yüklü
İnci tanesini
Anlamak zor değil aslında
Denizdir kadınlar deniz!
Keşfetmeyi bilene...

Gülşen Dede

Her Mevsim Yaşardık Umutla

Ne yaz,ne kış,
ne sonbahar hüznü yaşardık
mangal yüreklerin ısınması
bir isli sobaya bakardı...
Her mevsim sevinçler taşırdık
Gönüller dolusu
her mevsim umutla,
her mevsim insanca...

Gülşen Dede

Herkes Gider

Herkes gider bir yerlere;
kimi ayağıyla,
kimi dűşüncesıyla,
kimi de yüregiyle...

Gűlsen Dede

Herşey Yalan

Bilirim elbet
tek gerçek faniliğim;
Oysa biraz da yaşarken
şahici olsun isterdim
İnsani duyguların...
Sevginin, varolmanın, yaşatmanın;
Mümkün değilmiş anladım,
Son bilet zalimlerin elindeyken
Yalan elbet yalan
Ölümden başka
herşey yalan...

Gülşen Dede

Hislerin Dijital Kaydı

Ölçeği icat edilmemiş,
Söze tercümeğe mahkum özlemlerin
Hislerin, duyguların
Dijital kaydı olsaydı;
Gözyaşıyla yıkanıp gitmezdi
Yağmur olup yağardı insanlığın üzerine...!

Gülsen Dede

Hoş Gelişler Ola

Bugün AĞIT yaktım mecburen
Yurtsuz acıların kapısında...
Yarın HORON olurum belki
Kabına sığmaz mutluluk eşliğinde
Diğer yarınlar da HALAY olurum
BARIŞ türküleri okunurken
Dün, bugün, yarın bizim olsun YETER! !
Kefensiz gün geçsin yeter!
Anadolu olurum boydan boya
Bozlaklar la inirim ovalara
Efelerle zeybek oynar,
İnirim bir koşu Urfa'da zılgıt çalmaya
Gün eksilmesin ömürlerden YETER! !
Kars iline giderim dört nala...!
DESTAN lar okurum meydanlarda;
Mustafa Kemal'de Gelmiştir Belki!
Hoş Gelişler ola....

Gülşen Dede

Hoşgelir

.....Ve an gelir
Toplanmışken tas tarak,
Gönül sandığında;
Bir meltem eser ansızın
Uçar martılar kafesten
ağır, ağır...
Bulutlar daha mı beyaz?
Yoksa martılar mı gölge duran?
Yağmadı bugün hayat üstüme!
HAYRET...
Gökkuşığı eşlik eder ufkuma,
Bir hülya belki...
Arada bir konuk olsa da!
HOŞGELİR...

Gülşen Dede

Huzur Kokmalı Hayat

Bir rüzgâr esmeli
Eşi benzeri olmayan
Kırpıklarımın başlamalı önce
Dağılmalı sis perdeleri
Sonra saçlarıma değmeli
İtir itir sakince
yılların ak yüzlü telleri savrulmalı
Kara dünlere inat
Ve göğsümde
taş yığını kederlere değmeli
Dağ dağ üstüme yük olan
Mevsimsiz ayazlar
Erimeli bahar görmüş yel gibi
Ve dilsiz acılar
Taze baharlara çiçek açmalı yeniden
Boram boram, huzur kokmalı hayat...!

Gülşen Dede

Huzura Hasret

Bir ağıt okunur ki; yüzünde
Yazsam türküler üstüne
Okunmaz mısralar;
Çöker yüreğin...
Hasretiz, Ey memleket hasret! !
Umutlu türküler okumak,
bağrında...
Yigitce yaşamı sar koynuna
Uzanıp yatayım,,,
Ey memleket duy artık! !
Huzurlu uykuya hasretim
Efsunlu toprağında...

Gülşen Dede

Huzura Özlem

Ne çok hasret kaldık
Güneşli günlerin aydınlığına
Ağustos sicağında bedenler yanarken
Üşüyen ruhların
Ne çok özlemi var huzura

Gülşen Dede

Huzurum

Ŗu serinliğin,
Ŗakinliđin ve huzurun
Alnı olsa da öpebilsem
Koca seneler heder olmuş
Puştun hainin elinde
Burukta olsa mutluyum Ŗükür!
Gel de öpeyim alnından
Vefakar yalnızlığım...

GülŖen Dede

Huzurun Demi

Ve bir akşam üzeri
Huzurun deminde
Bıram bıram sevgi tüten
İnce belin tadına sarılıp
Bir manzaranın keyfinde
Yaşadım! yaşattım... diyebilmeli insan!

Gülsen Dede

Hüzün Kıyıları

Devasa yalnızlıktır kimi şehirler
El ayak çekilince
Gün batımlarında toplaşır hüzünler
Herkes kendi kıyısında
Yaşarken yalnızlığını
Ve herkes başka yalnızlıklarda
Seyredalar kendi hüznünü...

Gülsen Dede

Hüzün Yolculuğu

Hüzünlere yolculuğa çıktım bu gece
Söz dinlemeyen beynime,yüreğime inat
Uyuşuk bir bedenle aldım valizi
Ağladım,isyan ettim kadere
Geçti benden dedim
'kader' dedim
'hayat bu ' dedim:
her telden yola verdim kendimi
Türkülerle gezindim geçmiş
Yaşanmışlıklar,yarım kalan umutlar
Bir bir turladım içim sızlayarak
Yaşarımla yıkadım kirlenmişlikleri
Yeni bir yaşama yorgun bedenle
Teslim oldum çaresiz...

Gülşen Dede

Iskalanmış Hayatlar Yaşıyoruz

Iskalanmış hayatlar yaşıyoruz
Doğuştan kesilmış
biletler cebimizde
ömrümüzce bilinmez yolculuklarda
Yokluğun yoksunluğun bağrında
Yol almışız...
İçimizde dikiş tutmaz
İki yakası bir araya gelmez düşlerle
Takılmışız işte bilinmez bir yolculuğa
Yüzümüzde yamalı gülümseme
Kirpiklerde birikmiş sislerle
Yağıyoruz işte!!
Hayata ve bilinmezliğe...

Gülsen Dede

Islanan Yüreğim

Serin bir sonbahar akşamında,
Çiseleyen yağmurda
Şokakların ışıldayan yüzünde
Umudum aydınlanır...
Seni arar gözlerim,
Bir köşe başından
Ansızın çıkıp gel
Sarıl tüm hasretime
Kollarında kurusun
"Islanan yüreğim"

Gülşen Dede

İçimdeki Baharlar

İçimdeki baharlardır
mevsim tanımaz hayata kafa tutan
Biliyorum ki,
Vakitsiz göçler bitmez ömürlerde...

Gülşen Dede

İçimdeki Çocuk

Biliyorum ki .,
İçimdeki çocuk sustuğunda
Geri sayım başlayacak !
Üç...iki..bir..
SIFIR.....

Gülşen Dede

İçime Çekmişim Seni

Gözlerine bakarken derin derin
İçime çekmişim meğer
Belki o nedenledir,
Derinlerden,
Hemde en diplerden gelir...
İyot kokusu,
Martı. balık ve deniz
Mavi kokar bedenim
En çok hasret
En çok da sen...!

Gülşen Dede

İçindeki Sesler

Bazen hiç bir giden
Gözünde tütmez olur
Biryığın anı
Ve düş kırıklığı
gözkapaklarında birikip
Uykusuz geceyi yüklemişse
"Ne gelirse Rabdan gelsin"
Der susar kalırsın
İçindeki seslere sağır kalarak...

Gülşen Dede

İhtiyar Düşüm

Yitik duygular çıkagelir ansızın
Bir yerlerde bırakılıp
İmkansız hayallerin
tozlu raflarında unutulmuş
Ya da ne bileyim
Eski bir kitap arasında
Kuruyan gül yaprağı gibi
unutulmanın hincini sorarcasına
Karşılaşırız ansızın
Oysa ne ben
O eski tomurcuk gülüm
Ne sen filizlenmeye yüz tutmuş
düşsün artık
Vakit o bildiğin vakit değil
Ey ihtiyar düşüm
Yorgunuz artık
Oturup şöyle güz yaprakları arasına
Kaç mevsim uğurladık gör artık
Takvim o bildiğin takvim değil
Her çiçek mevsiminde yeşerirmiş
Geçti benden
geçti taze baharlar
Bırak ne düşerse bahtımıza
Son deme bir nefeslik anları
Tadında yaşayalım...

Gülseven Dede

İkinci Bahar

Oysa inanmadık zamana
Bir hazan mevsiminde
Yüzleştik solan güllerle
"Dört mevsimlidir ömür
ister ağla, ister gül"
Kış, penceresini aralar,
Taze karları,üşüyen ömrüme
Ört artık uslansın,
Belki ömrüm,
Kim bilir?
İkinci bahara uyanır...

Gülşen Dede

İklimler Gibi Geçersin Aklımdan

İklimler gibi geçersin aklımdan
Bazen kır çiçekleri açar gözlerimde
Saçlarımda papatya büyüyle
Meltemler eser yüzüme
Bazen ağustos sıcaklığı gölgelenir
O derin özlemde
Ah birde sonbahar akşamları yok mu
Yaprak yaprak dökülür hüznler
Ve kirpiklerimde çiğ taneleri
Lapa lapa yağar
Eser ılık gibi bir rüzgar
Uşurüm yokluğunda

Gülşen Dede

İlkeler

İkel olmakla
Doğal olmayı karıştıranlara;
İlkelerinizle cevap vermek,
En uygar tavidır...!

Gülsen Dede

İlmeklerle Yazdım Hasreti Kilime

sevinçlerim vardı benim
özlemlerim, hayallerim
suskun zamanlarda yazdım
cümlelere hasret hislerimi
satır satır dokudum
ilmeklerle kilime
hüzünlerimi konuştum grilerle
ağrıları siyaha akıttım
gün geldi şen oldu gönlüm
penbelerle morlarla halay çektim
kaf dağının arkasındaysa beklenen
geyikleri saldım desenlere
ilmek ilmek
türküler çığırdım yanık yanık
mor menevşe dağlara
ses oldu emeğim
Söz oldu ipliklerle
suskun hüzünler dile geldi
ilmek ilmek tezgahlarda
nice ömürler aktı uzun kış gecelerinde
yedi renk yaşamdan kilimlere

Gülşen Dede

İnce Bir Nakıştır Hayat

Kirpiklerimin gölgesinde
Yuvasına sadık kuş misali
Sisler konuk
Yoksunluğum öyle derin ki
İnce bir nakış, bu yaşam da
İlmek ilmek,
tel.. tel..
Ve rengarenk
Dokunmaya muhtaç
Neresinde dursam
İnceden akar duygular içerde
Ve her nakış ayrı maharetle
Bir sanatkar edasıyla işlenmeli
Ve sisler
işlendikçe boşalır ansızın
Bir atımlık şimşekle
Kimi hüznün, kimi sevinçle...

Gülşen Dede

İnsan İnsana Duvar

Varlıkta
Yoklukta
Birbirine omuz veren insanlar
Gittiler birer, birer...
Artık menekşeler bile emanet edilmiyor
Daire numaralı komşulara ...
Kapı deliklerindeki mesafe kadar muhabbet
Mutfaklardan tüten
Yanık soğan kokuları
İştah kabartmıyor...
İki dedikodu bile
Camdan cama ayıp olmasın diye
Ruhu ölgün yaşıyoruz
Birbirinden habersiz, aynı çatılarda
Beton yığınlarında taşlaşmış
Boş bedenlere emanet hayat...!!
İnsan insana duvar
İnsan insana uzak...!

Gülşen Dede

İnsana Dair

Gün gelecek içindeki kötü insanla yüzleşeceksin!
Hileyle, yalanla, dolanla,
başkalarının acısından nemalanarak çıktığın zirveden,
Bir gün ansızın indiğinde, kendine çarpacaksın...
Belki sızlattığın yürekler çoktan unutmuş olacak acılarını...
Belki de onların kendilerine gelmelerine çarpacaksın.
Aynaya bakmayalı çok olmuş belli ki,
Bir bak! kaç yıl olmuş kendini görmeyeli?
Sen dahil hiç kimse
ahir zamanı beklemeden görür yaptıklarının karşılığını
Ama insanız ya işte!
O uslanmayan insan tarafımız, yine de acır;
kötü insanlara bile...
Umarım görmem acılarını...
Yine de bilmek isterim alacağın dersleri...
Bilmeliyim ki, son nefesime kadar;
insana, iyiliğe,güzelliğe
ve yaşamın muhteşemliğine dair
Varlığımdan bu yana inandığım değerler
bizden sonra da yeşermeye devam etsin.
Çünkü hayat:
insan olduğunu unutup,
egolarının esaretinde yaşayıp
yaşatamayanlara rağmen çok güzel!
Ve biliyorum ki;
Yaradan'ın tek koşulu:
"kul hakkıyla gelme' der insan olana...
Son deme kalmaz uslanman umarım
Hayat,aklını, vicdanını,paylaşımı bilen,
Yaşayan,yaşatan ve yaşamayı bilenlerle,
Çok güzel!

Gülseven Dede

İnsanca ınlar Yüreğin

Bir hoş seda bırakmışsan gönüllere,
gün be gün ınlar yüreğin,
Her sözün,
Yedirdiğin her lokma,
Vefada,sevgide yerini bulmuşsa,
Nadide yerinden seslenir,
Çarpar yüreğin!
Yüzün aydınlanır birden;
İnsanca erdemin hoş iksiriyle...

Gülseñ Dede

İnsanca Yaşatanlara Selam Olsun

Hayat bir nefesle başlar...
Yolculuğu bir adımla ...
Sevgi gülümsemekle...
Çoğalmak, paylaşım...
Yaşamak, yaşatmakla...
Umut, düşlemekle olur...
Bir nefesle başlayan yolculukta...
Sevginin tek koşulu gülümsemek...
Çoğalmanın tek koşulu, paylaşmak
Geriye kalan;
Düşlerine sınımsız sarılıp, yaşamak !
Umut ekip,
Huzur biçmek ...
İnsanca yaşayan ve yaşatanlara;
Selam olsun !!

Gülşen Dede

İnsanlığım İslansın

Bir avuç güneş yağsa yeryüzüne
Kaç ölgün beden ıslanır kimbilir ?
Çorak yüreklerde
Puşt zulasında tünemiş
Yaşamayı unutmuş biçareler
uyanır belki,
Birer birer ...
Yarınlara ne güneşler batar kimbilir?
Yağsın artık umut yüklü güneş
İnsanlığım ıslansın...!

Gülşen Dede

İnsanlığın Bittiği Yer

Özgürlüğün bittiği yerde,
Esaret başlıyorsa,
İnsanlığın bittiği yerde,
Zulmün mezarı kazılır...

Gülsen Dede

İnsanlık

Kaç yaprak kaldı ki bayım
Güzden önce
Bahardan sonraki yaprak dökmelere
Sahi nerede umut seren bulutlar
Mavi mi tükendi
yoksa
Renkler mi yoktu insanlıkta...?

Gülsen Dede

İstanbul Sussun

Oysa ne çok biriktirmiştik seninle
Koyun koyuna,
Diz dize, can cana tutuşan sevgimizi...
Bin milyonluk ömre yeten
Bitmez, tükenmez sandığım günlerde
Uçuverdin ansızın
Köyümden, dizimden canımdan
Yoksunum çocuk
Anılar her sokakta çarpıyor yüreğime
Revamı onca hasretle savunmasız yaşamak
Kolay mı sensiz anılarla baş etmek
Hangi taş anlatsam yokluğunu
Lal olur taş duvar...
Şusmak bilmez türküler
İkna olmaz nağmeler
Aynı telden, aynı mızraptan batır yüreğime
Duvarlar, anılar, sokaklar çok acımasız be çocuk
Gel artık gel ne olur
Duvarlar, sokaklar, nağmeler...
"Gelsin artık O çocuk", diyor
Gel de artık
İstanbul sussun...

Gülşen Dede

İsterdim Ki

İsterdim ki,
Dağlar morarsın yeşermekten,
Umutla boyansın denizler
Maviler kıskansın...
Ve yağmurlar
Yorgun düşsün toprağı yıkamaktan
Ne çok isterdim,
Ölümler utansın yaşam sevinçlerinden
Ve yaşama doymayan ömürlere
Ecel boyun eğsin mahçubiyetten
Analar ve ana kuzuları
Öpülmekten yorulsun
İsterdim ki,
Zeytin dalları uzansın sarmaşık gibi
Dünyaya enine boyuna
Ve güneş batmaya utansın
Ay yüzlü yüreklere...
Ve dünya
gökkuşağıyla boyansın
Hayaller düşsüz kalsın
yaşam sevincinden
Ne Çok İsterdim ...!

Gülsen Dede

Kaç Sevinç Kaldı

Kaç sevinç kaldı ki şurada?
Pencere önünden geçen,
Birkaç yüreklik yaşamdan başka...
Beklemek,yada umut etmek,
Bugünden yarına bağ kuran
Tek bahanedir kimi Canlarda...

Gülsen Dede

Kaç Ünite Kan Lazım

Kaç ölüm daha lazım,
Kaç çocuk doğurmalı?
Ki bitsin bu hain emeller,
Söyleyin hadi:
Kaç ünite kan lazım?
Barışa, huzura, aydınlığa...

Gülşen Dede

Kaç Yaprak Geçti

Kaç mevsim geçti ömründen,
Kaç sevinç kaydı avuçlarından,
Kış içinde yaşanan baharlar,
Ağustos sıcakında üşümeler,
Güz yapraklarında yeşeren umutlar;
Takvim tanımaz yaşamda,
Kaç yaprak kaydı avuçlarından?
Sahi kaç ömür kattın hayata...?

Gülşen Dede

Kaç Yastığa Baş Koysam

Kaç yastığa baş koysam
Uyur ki bu özlem?
Oysa ki çok sessizdi bu sevgi
Sesini duymadan
Kokunu almadan
Sadece uzaktan
Masum Hayallere sarılıp
Geçiyordum hayatından
Bir Elvedalık hatrı olmayan sevdayı
Söyle dost
Neyleyim şimdi?
NEYLEYİM...?

Gülsen Dede

Kaçış

Kendimize geç kalışımız bundandır
Yüreği bir başka bedene emanet ettiğinde
Herkesten, her şeyden gidersen bir şekilde
Sonra en derin incinmelerde
Her kaçış kendine yakalanmaktır aslında
Gün gelir heder olduğun bedende
Yakalanırsın kendine...

Gülsen Dede

Kadın Yaşamdır Bilene

Oysa kadın
Dinlemeyi bilene şarkıdır;
Şiirdir bazen,
Okumayı bilene...
Hissetmeyi bilene,
yaşamaktır,
Ömre değer katan...
Zamana meydan okuyan

Gülşen Dede

Kadınlar

Ne kadar acıyla kıvranırsa
O kadar mağrur olur bazı kadınlar
Acıyı balla harmanlayıp
Yeni bir insan çıkarır içinden
O yüzdendir ki
Kitap gibidir bazı kadınlar
Okudukça kavranan
Kavrandıkça anlaşılan
Kimyası ve imlası bozuk olan
Okuyamaz kitap gibi kadınları

Gülşen Dede

Kağıttan Gemiler

Hayallerin çok mu ağırdı çocuk?
Kağıt gemilerin yüzdürdüğü düşlerini,
İnsanlığımız alabora etti...!

Gülşen Dede

Kahpe Ölümler

Hala yaşamaktan söz ediliyor,
Hala kahpe ölümler kol gezerken,
Nefes almak bile mucizeyken ülkemde;
hayatta kalmak!
celladın sağır yüreğine muhtaç! !

Gülşen Dede

Kahve

Dost bir yüz,
Şıcacık bir yürekle
İçilen tadın adıdır KAHVE
Hesapsız,riyasız,vakitsiz anlarda
Dar zamanlara sığdırılan
Dostça muhabbetin tadıdır KAHVE
Umutta olsa,hayal de olsa
Merakla bakılan falın
Resmidir KAHVE
Şekerli,şekersiz farketmez
Dostça muhabeti sevgiyle saran
En köyu sohbetlerin ortasıdır KAHVE
Yaşam karmaşasında bulunan fırsata
Sığdırılan bahanenin sebebidir KAHVE
Ve ...bunca tadı taçlandıran;
Olmadık kırgınlığı kırk yıl kollayan
Hatırın adıdır KAHVE...

Gülşen Dede

Kardeş Canı Oyunu

Nasıl anlatsın analar,
nasıl kavratsın kaygısını?
Aynı toprakta can bulan evlatlar,
aynı taşta, çubukta
çelik-çomak oynayan çocuklar
Oyunları bozmuş mevzide...
Kan emici piyonların hizmetinde;
Topla-mermiyle oynaşır can pahasına,
"Kardeş canı oyunu"
Bilmez ki o narin yürekler;
Yok pahasına,
Ömrü gençliğinden vurulur...!

Gülşen Dede

Kardeşliğin İntihar Eder

Var mı başka alemde
kendi yurduna hendek açıp
kardeş mevziisinde vuruşan?
Var mı kendi meclisinde birlik olup;
aynı mevzide ayrışan, blşen?
lke içinde lke,
Devlet içinde devlet!
Kardeş kanına susayan,
Piyon olmuş be gafiller;
Ne bu infial, bu cinnet...!
kendi yurdunda, evinde
kardeşliğin intihar eder...!

Glсен Dede

Kavuşmak Hayal Ötesi

Bilirsin halbuki,
O derin imkansızlığı,
umut ne kelime,
kavuşmak hayal ötesi...
yürek bu oysa;
uçup gitmiştir bir kere;
bekler durursun boş bedende
sonsuz sadakate...

Gülsen Dede

Kehribar Zamanlar

Eskiden;
Çok eskidendi sanırım,
Tütün kokulu ellerin
Parmaklarında sayılırdı
kehribar zamanlar...
Güneş sarısı taşlarla,
Tesbihlerden çıkardı
Vuslat günleri...
Hasretler bile değerliydi
Kehribar takvimlerde...

Gülşen Dede

Kem Gözler

Bugünde yara almadan sıyırdım yaşamı
G z mevzisinden atılan yürek kurşunlarından!
İşte bu yüzden,
Bir kere ölme ihtimaliyle değerlidir elik mermiler
Kem gözler,
Parça parça yırtarken ciğerini...

G lсен Dede

Kırık Ayna

Kırık bir aynanın içinden
Bakar gibi yansır içime
O dilde dost
Kalpte riya yüzler ...
Bir lokmayı bölüşsende
düşkün günlerde
Değişmez insanın geni
Tabiatı ...
Ondandır gördüğüm her dişi
Gülen yüz saymayışım!
Ve Ondandır bilirim ki,
Hiçbir taş derin olmaz
Dostun açtığı yara kadar...!

Gülse Dede

Kırıldık Küçüğüm

Oysa kuş kanadında saklıydı
en masum düşler
Her mevsim yeşersin diye
bucak bucak saldıık
Körpe kanadı enginlere
Kırıldık küçüğüm
kül rengi düşlerin
Hoyrat ellerinde..
Kırıldık parça parça
Kolsuz kanatsız kaldık

Gülsen Dede

Kimbilir

Ne çok susarız
Ne çok birikir
Söze hasret cümleler
Sağanak olmuş içimiz
Ah bir duyan olsa!
Bir çırpıda çıkar belkide
Yağar ansızın dolu dolu...
Kimbilir?

Gülşen Dede

Kimse Bilmez A Canım

Her damla gözyaşı
İçimizde çöreklenen
Bulutların yağmurudur...
Kimse bilmez A canım
Kaç fırtına eser içerde
Göze akmadan önce...

Gülşen Dede

Kimsesizliğin Mevsiminde Üşürüm

Açsam gözlerimi mis gibi bir havaya
Güneş, deniz ve bulutlar sarmalasa ne çıkar?
Yokluğun öyle bir mevsim ki !
Kimsesizliğim üşür. ..!

Gülşen Dede

Körpe Bedenler

Titrek bir mum alevi gibiyim
Öyle narin
Öyle ürkek
Bir çocuk ağlar içimde
Dilimde kalmış eskilerden
Pamuk şekeri tadına avuntum
Avazım susar çığlık çığığa
Utanır herbir hücrem nefes almaya
Çözülün artık kundakta kementli düşler
Kırılınsın artık kırılınsın
Körpe bedenlere uzanan eller

Gülşen Dede

Körpe Yürek

Ne mümkün!
körpe yüreğe hayın pusular kurmak,
Bir tek gözler lal olur,
Kırgın kalbin çığlığında...

Gülsen Dede

Kurşini Umutlar

Bugünden yarına kurşini umutlar
Kül rengi günlere muhtaçken
Hangi cümle izah eder ki
Kifayetsiz duyguları
Serçe kuş ürkekliğinde
duyumsarken yaşamı
Mevsimler şaşkınken
bunca ayazlıklara
Kaç alfabe gelse toparlar bilmem
Cümleler içinde yitik sözleri
Mevsimsiz vakitsiz
Düşlerinden vurulan
can göçlerini
kaç lisan çözer bilmem
boynu bükük günleri
Söyle dost söyle,
Kaç ton mavi dökse umuduma
Siler süpürür dünlerin EL kirini...

Gülşen Dede

Kuşlar Yalan Söylermi

Kuşlar diyorum,
Onlar da yalan söyler mi?
Her sabah gün ışığınca
O narin, şakrak ötüşler
Umudu, coşkuyu, yenilenmeyi
Ve dahi yaşamın her demini müjdelercesine
Kulağıma şarkılar dokurlar
İnanmak güç bunca riyanın ortasında
Uyanmakta öyle; dünkü yalandan sonra
Kuşlar diyorum
Hilesiz, yalansız, yalın ve özgür yaşarken
Doğru söylerler sanırım
Her yeni günün yeni bir yaşam
Umut kapısı olduğunu şakırlar sanki...!
İnanıp, uyanayım mı...?

GülŖen Dede

Küser Martılar

Yorgun ruhumun
efilce esen meltemisin
kıyısından uzaklaşmış
denizler nasıl sefilse
gözlerinden ayrı kalamam
küser martılar kafeste...

Gülşen Dede

Lacivert Geceler

Şarhoş bir uykuya yatarken yıldızlar
Öksüz bir gökyüzü örselenir içimde
Sonra adressiz şehirler yağar
Lacivert gecelerde
Şarkılar eser delice
Dinmez fırtınalarla
Hangi makamın güftesi bu sözler
Dilsiz cümlelerle
En ağır ezgiden çığırır derinden
Bu tarifsiz
Ölçeği icat edilmemiş özlem
Nehir olur
Dalga dalga okyanus olur
Eser durur delice...

Gülşen Dede

Lal Hayat

Kimi üç satır şiir,
Kimi bir romanda kitap!
Kimide satır satır tercümeyle hasret,
Yazılmayan LAL olmuş bir hayat...!

Gülşen Dede

Limanlar

Kaç hüznü uğurladım,
Kaç sevinci karşıladım,
Hangi yaralar kanadı,
Hangileri kabuk bağladı?
Şayamadım bu limanda...
Ömrümce hep uğurladım-karşıladım,
Kimi hüznü,kimi kavuşmayı;
Limanlar,
Ah! şu limanlar...
İçimde martılar çığlık olur,
Kelebekler uçuşur aniden,
Duygu sağnağına gark olurken;
Kavuşmaların hatırına,
Ayrılıklara tahammülüm bu yüzden.
Limanlar,
Ah! şu limanlar...
Ömrümün arka bahçesi,
Limanlar...

Gülşen Dede

Masal Olmuş Aşk

Vakitsiz zamana denk geldik canım!
Aslıyla Kerem de kalmış
O sonsuz duygular...
Ne mümkün ağ tesi Asra direnmek! !
oktan masal olmuş Aşk...

Glсен Dede

Masum Düşler

Gül yüzlü huzurdur
Körpe bir canda
yaşamı duyumsamak
Varolmanın yüceliği
Ve yaşatmanın onuru
Satır satır okunur
O masum portreyle
Pas tutmuş sevinçler bilenir
Gök yüzlü körpenin şavkında
Ve yaşama yol alır giderim
En masum düşlerle...

Gülşen Dede

Masum Düşler2

Masum düşleri olmalı insanın
Her tattan bir damla sadece
Tepeden tırnağa çocukça...
Tepeden tırnağa insanca...

Gülşen Dede

Masumiyet

Cansuyu olmaktır masumiyet,
Kelle koltukta yaşarken;
Körpe yüreğin izbelerine sığınırım...
Vahşetli ölümlerin,
kol kanat gerdiği dünyama
Çocuk yüreğinde uçasım gelir,
Hayata,insana,insanlığıma...!

Gülsen Dede

Mavi Duvarlar

Maviden duvarlar örelim
Maviden, çepeçevre...
Çocuklar tırmanmalı,
bulutlara değin...
Gökkuşığı sarmalı düşleri
Bütün mazeretler, unutmaları...
Umutlar diz çökmeli önümüzde
Ağlamaklar nehirlerde unutulmalı
Güneş yorgun düşmeli gülmelere
Batmalı artık, ey hayat!
Duyuyor musun?
Kör duygular ülkesinin,
Sağır sesleri,
Lal düşünceler
Güneşten önce batmalı...

Gülşen Dede

Mavi Gözlü Deham

Mavi umuttu
Mavi sonsuzluktu
Bandırma'da yeşermiş umudumuz
Ayların gülü mayısta
Karadeniz'de enginlere ekilmiş
Boy boy
Dalga dalga o büyük AŞK
Bugün varsam
Atamı, anamı.,babamı, biliyorsam
O yüce aşkla ekilen
Tohumların ürünüdür hasadım
Sonsuz minnet şükran sana
Mavi gözlü huzurum
Bu aşk
Bu sevgi bu vefa bitmez
Bitmeyecek
Engin denizlerde yazılmış
İSTİKLALİM
Gururum
Varsa Vatanım
Yoksa gömülsün ilelebet
Kalbime
O Yüce Atam
Mavi Gözlü Deham...

Gülseven Dede

Mavi Hasret

Nerede bir mavi görsem,
Seni görür gibi olurum,
İlk hamlede uzanır gözlerim,
Dosta yakınır gibi
Hasret yazar,hasret okurum
Bir hayalin gıyabında
Sırtlanıp yorgun kalbi
Dönerim lacivert mahçuplukla
Sensizliğe,
Hiçliğime...

Gülşen Dede

Mavi Sevdam

Ve sen
Mavi Sevdam
Cümle şarkıların kapısını
Sonsuzluğa açan
Şiirlerin tükenmez kalem
Yazgımın silinmez duygusu
Mesafeleri yakın edenim
Bir ufacık sızıdan seslensem
Duyar mısın?

Gülse Dede

Mavi yağar

Mavi yağar ansızın gönül şehrimde...
Bilirim yudumlarken kahveni,
Fallara konulmuşum gıyabımda,
Saklasan da, o derin özlemi;
Hislerim muştular haberini...

Gülşen Dede

Mavice

Ne delice geçti bu yaz,
Kendi tabularıma,
Kendi yasalarımı ihanetle;
Seninle,sana bize koştum,
Sardık sarmaladık sevgiyi
Acıları harmanladık birlikte
Olmadık devrimlerle,
Biz olduk "Mavice"...

Gülsen Dede

Mavilikte Huzur

İyot kokusuna bulanmışız
Midye kabuklarında derlenmiş
Tüm sevinçler...
Deli dalgalar iliklerimde
İçimde sırılsıklam sen
Daha ne kadar ıslanırım ki!
Yakamoz parıltısına boyanmış
Tüm sahiller,
Yok bundan ötesi huzur...
sonsuz Mavilik bu
Umut bu
Sevgiyle sarmalanmış dört bir yanımız...

Gülşen Dede

Mehtaplı Geceler

Mehtaplı gecelerde
Gökyüzüne bakıp
Hiç tanımadığı insanlarla
Bilmeden aynı yolculuğa çıkabilir
Yıldızlardan fal tutarak
Bulutların seyrine dalarak
Hatta aynı şarkının
Melodisine tutunarak
Nice duyguları yaşar insan
Hayatı derinden
Ortak payda da solumak böyle birşey
İnanca
Masumca

Gülşen Dede

Memleket

Sende öğrendim ilklerimi
İlk nefes, ilk söz, ilk adımı...
Coşkuyla, çiçekle, böcekle kaynaşıp
Toprağında taşında, bağrında...
Hakça bölüşüp, paylaşıp çoğalmayı
Sevdayı sende öğrendim
Her ihanete aşkla sarıldığında
Yolcuların çok oldu be memleket
Kimi yatıya kimi uğramaya gelen
Uğurlamayı sende öğrendim
Sabırla, sükunla, kanla, canla
Yaşatmayı bilmeyenleri de
Sende öğrendim be memleket
Sabırla, sükunetle susmayı da
Nice hanlara yol verdin biliyorum
Bir gün elbet...bir gün
Gaflet uykusuna inat
En güzel rüyalarla sarılmayı
Sana, cana, toprağa, insana...
Yine senden öğreneceğim be memleket
Sabırla, sükunla, sevdayla, aşkla...! !

Gülsen Dede

Merhaba Hayat

Çocuk sesi,
Kuş sesi
Birde su sesi duyarsam
Rastlarsa bu hengamede
Hiç beklemez çekerim içime
Belleğimin en derinine
Sonra birde toprak kokusu
Yağmur sonrası gelen
Ciğerimin en gizemli yerine
Solurum en derinden
Dünden kalan ne varsa
Siler atarım sonsuzluğa
Ve huzur gelir konar ömrüme
Bir merhaba demek kalır
Yeni güne tüm içtenlikle
Merhaba hayat!
merhaba...

Gülşen Dede

Mevsimler Geçer İçimden

Ve saçlarım
hazan rüzgarına savrukken
Göğsümde ilkbahardan kalma sevinçler
Öte yanda
Kar taneleri oynaşır kirpiklerimde
Mevsimler gelir geçer ruhumda
Yoksun
Vuslat çok uzak bir mevsim biliyorum
Çıkarsam belki bahara
Bir umut daha yeşertir beklerim
Tende can
Kafeste çırpınan gölgen
Var oldukça...

Gülşen Dede

Mevsimler Gibisin

mevsimler gibidir aklıma gelişin,
her vakit geçersin içimden
kimi bahar, kimi yaz olurum
gidişin sonbahardı elbet
beklemek mi?
sorma..
zemberi ayazında donmak nedir,
bilir misin?

Gülşen Dede

Mezuniyet

Hey gidi yaşanmişlıklar
Bir küçük çerçeveye sıgacak kadar küçük mydnz?
Sevinçler. coşkularımız...
Nasıl ufalıp konuldunuz hemen oraya
Söyleyin ha yalan mıydı her Şey?
Oysa Şu mezuniyet günü bile ne kadar büyüktü tek başına
Günler öncesinde başladı hazırlıklar
Planlar, programlar...
Ivır zıvırın alışverişi
Paranın denkleşmesi
Yalan mıydı ha söyleyin onca koşuşturma
Yerden kesilmeyen ayaklar
Durmak bilmeyen kollar
Ve onca efor...
Dizilmiş bir yiğin insan objektife sonsuz gülüşle
Ve kepler havada güvercin kanatlarıyla
Mağrur insanların coşkusu
Senelerin biriken son arzusu gibi
Yalan mı bunca enerji yiğını
Kepler miydi havaya atılan
Hayaller miydi buhar olan
Yalan mıydınız ha söyleyin anılar...?

Gülsen Dede

Mısralar ökmüş Yüreeine

Bir sahilde
Avuç dolusu şiir döksem maviliğe
Dalga dalga yayılsa köpükler
Kanatlanıp enginlere
Süzülse martılar
Güneş batmayı unutsa
Yıldız yıldız yağsa yakamozlar yüzüme
Ve titrese her bir hücrem bedenimde
İşte o zaman anlarım
Mısralar çökmüş yüreeine...

Gülşen Dede

Mor Hüzünler

En çok gün batımları yorar beni
Günün yorgunluğu düşerken üstümden
Biten zamanın, giden anların
Kaçırılan saatlerin hüznü,
Ve birde yoksunluklarım,
Gelir çöker yüreğime...
Kızılca hüzün sarkar geceye
Sonra yıldızlara uzanırım
Kimi şarkı, kimi şiir, kimi hatıra olur;
Söner-yanar gökyüzünden içime
Söyleşir, ağlaşırız
Tokuşur duygular sessizce
Kimi geceden söner,
Kimi gün ışığına dek konuk olur
Bilmem ne vakit uyur kalırım
Mor hüzünler koynunda...

Gülşen Dede

Mor Vakitler

Hüzünler ...
davetsiz konuktur daima
Hele geceleri...
Çıkar gelir ansızın mor vakitlerde
Şaplanır yüreğine ağır, ağır...
Sökmeden şafak, zamana dirençle!
Yorgun bedeni sende bırakıp;
Yol alır gider ağır, ağır...

Gülşen Dede

Mübrün Őiri

Sormak lazım:
Sormalı Dost,
Bunca Şiir,bunca yazı,
Bunca kalem,çizgi de
Neredesin?
Ne katmışın içine,
Yaşanmışlığına?
Her söz,her düşünce de
İnsan çıkmalı görüntüye...
Her söz,bin tür düşünce
Şiirle akmalı silüetine
İyi de sen;
Ne katmışsın kaderine?
Sen Şiir oldun mu?
Şiirsel yaşadın mı?
Şiir, mührü olmalı insanın,
Oysa SEN,
Mübrün Őiirisin! ..

Gülsen Dede

Nar ieği Hüzünler

Nisanda beslenmişse hayaller
Ve ağustosta üşümüş
Savrulmuşsa ekime
Başak sarısı günlerde
düş kırığı ıslaklığında
Toplaşır tüm dertler geceye
Konuk olur keder masasına
Nar çiçeği hüzünler
Yanar durur geçmişe...

Gülşen Dede

Nasıl Bir Döngü Bu

Birilerinin hırsı,
Birilerinin tutkusu,
Başkalarının acısı olmak zorun da mı?
Nasıl bir döngü çözemdim!
Vicdan terazisi,
merhameti yok sayar...

Gülşen Dede

Ne Ağır Bir Rol Yaşamak

Son vapurda gitti anne
Geride boşlukta sallanan bir el
Ve yükü ağır bir yürekle kalakaldım...
Şimdi günler ağır
Geceler uzun bir yol
Ve hayatın olmazsa olmazı maskem
Ve öncesi sonrası belirsiz roller
Mecburi tebessümler
Dilimde eski plaklardan kalma
göğsüme taş gibi oturan şarkılarla
Damağımda tuzu kalmışken
Erik bahçelerinin
Yeniden koluna dolanıp yarınların
yol almalıyım
Daha kaç düştün sonra yığılır
Düşer kalırım umudun koynuna bilinmez
Bir bilmece gibi hayat
Sorunlar belli
Sorular ağır
Her gün el sallamakla kalır mı insan
Bitmez yolculuklara
Tek perdelik bu oyunun
Sahnesi çok ağır anne
Roller bitince;
Bir daha açılmazmış
Ne ağır rol bu
Ne ağır şey yaşamak Anne?

Gülşen Dede

Ne Çok Gevezeydi Gözlerin

Son gelişinde
İçimi dağlayan
sessizliğin değil;
Cümlelere hasret!
Sözlerindi göze akan...
Susmak bilmez hüzünlerindi,
Aklımda kalan;
Oysa ne garip,
O derin suskunluklarında,
Ne çok gevezeydi gözlerin...

Gülşen Dede

Neşeli Bir Şarkı

Bir neşeli şarkının
Göğsüne dayadım başımı
Soldan vurdu, en soldan
bütün nağmeler
Delice dalga olup, yıkandı
Dünden kalan ne varsa,
Kırgın nota,
Ve kederler...
Soldan gittiler...en soldan...

Gülşen Dede

Neyleyim Hayat Seni

Hayın pusulara rehinken bu beden
Çarparken yürek
masum duyguların
İmkansızlığına
Gözlerimde pınar yığını
Beklerken
Yorgunum hayat yorgun!
Neyleyim ki;
Aklım firari
Tadında yaşam hevesinde
Aklım diyorum ey hayat
Delice, bilinmez dehlizlerin
Gayri meşru yasa(K) larını sorgulamakta,
Bir yanda bakir duygular
Çocuksu düşlerden kalma
Nostaljik hevesler köşesinde
Neyleyim hayat seni söyle:
Neyleyim...

Gülşen Dede

Niyet Sevdada Gizli

Bazı hikayeler siyah-beyazla başlarmış gibi gözükür,
Oysa niyet sevdanın içinde gizlidir...

Gülsen Dede

Okul Yolu Aşkları

Sarı hüznün mevsiminde
Okul yoluna uzanırdı
İçimize sığmayan baharlar
Yaprak yaprak dökülürdü
Sevda şarkıları
Silgi kokulu
Okul koridorlarında
Bir bakış
Bir sözle
Birikirdi cümle şarkılar
Eylülde başlardı daima
Okul yolu aşkları

Gülşen Dede

Olur Ya Bazen

Olur ya bazen
Sözlerin Lal olduğu anlarda
Sükutu bağrına basıp
Sadece,
havale ettiği yere sığınır insan!
Zaman ve sabır
Tüm söylenmeyenleri
Yeri geldiğinde senin yerine tek tek konuşur...

Gülşen Dede

Öksüz Şehirler Barındırır Yurdum

Öksüz şehirler barındırır Yurdum
Düş masallarında kaybolmuş
Yitik umutlar...
İlkyaz aşklarına hasret!
Biçare bedenlerle...
sessizce oynar yaşamayı
Yazlık sinema Düşleriyle...

Gülşen Dede

Ömre Bedel

Ömre bedel bir yaşamışlığın
Kelebeğin ömrü kadar olmasına takılma;
Yaşadığın asra bedeldir...!

Gülşen Dede

Ömrümüzün Güneşi Aşk

Ömrümüzün güneşidir aşk
Bir batışta saplanır kalır
Kaç gece gün aymaz?
Bilemezsin!
Sonrası,
Göğüs kafesinde sancı

Gülşen Dede

Ömrün Son Mevsimi

Bulut yığınları düşmüşse göze
Bulanmışsa narin yüreğin köze
Ömrün mevsimi bakarsa güze
Bilki teslimdir bu beden
Ayrılık denen derin hüzne...

Gülşen Dede

Ömrün Su Kadar Uzun Olsun

Kimi gün yaş olduk gözüne
Olmadı sağanak olduk yüreğine
Akmadıkça köz olduk göz yaşına
Yetmedi!
Sele verdik bedenini...
Bir tek cansuyu olamadık
körpe yüreğine...
Bugünü bol keseden harcadık
Yarın sende çocuk,
çıkarsan bugünden;
Unut bizi olmaz mı dünlerde...
Ya da ilk insanlık sen ol evrende,
Bir tek duam var çocuk:
"Ömrün su kadar uzun olsun"...

Gülseven Dede

Öpünce Geçer mi

"Öpünce geçer yaralar"derdi annem,
Yürek yarası bu,
En içer de,
Uzansan azıcık,
irsen içime...
Öpünce geçer mi annem?

Gülşen Dede

Özledim Sılam Seni

Bir türkünün
yanık yanık çığırgan
Memleket kokan
Mor dağların
Kekik kokusunu salan
Sözlerde aradım,sılam seni...
Bir bağlamanın mızrabında
Öter dururken nağmeler
Telden akan izlerde,
Ciğer yakıp dağlayan
Közlerde aradım, sılam seni...
Hasret yüküyle ağlayan
Pınar olup çağlayan
Oluk oluk akan
Gözlerde aradım, sılam seni...

Gülşen Dede

Palyaço

Cümlelerin en şıkını dolamış diline
Birde aksesuarla bezemiş bedeni
Acı bir gülümsemeye seyredersin
palyaçoya bakar gibi
İçinde saklanan insanı

Gülsen Dede

Pranga Yakışmaz Aydınliğa

Pranga yakışmaz insana
Düşünceden çıkan aydınlığa
Karanlık yakışmaz insana
Kıymayın artık, kıymayın ne olur?
Bir somunla, kanla, canla
Siper olan bedenlerin vebalidir
Genimize yazılan kutsal Onur
Yakışmaz efendiler yakışmaz
Fikirler esaret bilmez
Esaretle düşünce susmaz!
Susturulamaz,
Kıymayın efendiler...

Gülseven Dede

Ruhumun İklimi

Ruhumun iklimi,
Mevsimlerisin!
Baharım varlığınla çoğalır,
Güneşim YAZ ında ısıtır,
Hüznüm son gidişinde yağar;
Beklemek mi?
İşte onu, hiç sorma!
Elbet titrer üşürüm,
Yokluğun zemheri ayazı gibi...

Gülsen Dede

Ruhumun Mabedine

Yetimliğim,
Hazan mevsimim,
Yokluğunun,
Yoksunluğumun,
Sensizliğin güzünde
Ne tarifsiz ıstırap,
Çaresiz elemdeyim...
Şesin, nefesin, kokuna
En muhtaç anımda
Ruhumun mabedine,
Hasret yazıp, vuslat okurum...

Gülseven Dede

Ruhumun Yarası

Ruhumun yarası
Sende geçeceksin SENDE
"Zaman en iyi ilaç" dediler
beklemekteyim
Köz olmadan yürek
Unutmanın yolu yok
Bir gün, elbet bir gün,
O muhteşem günde
Küllerimi savurup!
Çiçek, çiçek açıp hayata;
İkinci baharın son deminde,
Senden geçip kendime geleceğim...

Gülseven Dede

Ruhunu Besle

Bugün ne yesem,
Ne giyinsem diye düşünmeyin!
Bir kediyi okşayın,
Bir kuşu besleyin,
Ve bir "Hoş Sedaya Muhtaç"
Bir cana dokunun yeter! !
Göreceksiniz:
Ruhunuz beslenince;
Gerisi teferruat olur...

Gülşen Dede

Ruhunu Yenile

Ruhun yorgunluğu başkadır;
Bedensel yorgunluğa benzemez!
Yaşanmışlıklar, hırpalanmalar,
Hayal kırıklığı,
Zihnin doluluğu,
Ummadığın taşların baş kırınlığı,
Nedenler, niçinler...
Bir yığın cevapsız sorunun tek muhatabı yokken;
Ağır bir yük taşımış gibi, yorulur Zihin...
Ve ruhun kaçınılmaz yorgunluğu
Bedeni de yorar istemeden...
Kolların kalkmaz, külçe gibi yığılır insan!
Ve sonra dingin bir zaman dilimine denk düşersen;
Cevapsız sorular tek tek çözülür...
Aklın verdiği cevaplar uyandırır seni:
"Üzölmeye değmez der" mantığın tüm samimiyetle;
"Yaşamak istiyorsan koru kendini" der,
Eminsen değerlerinden, yargılarından;
Gerisi teferruat...
Bir saniye sonrası için garantin yokken nefes almaya;
Sal gitsin lüzumsuz kirliliği,
Geri dönüşümü varken değersizliklerin,
Tertemiz duygularla sarıl yeniden kendine,
Başkalarının kirlerinin, aklanma makamı olma!
Bak işte bugün de gitti...
Çıkarsan yarına umutla
Sarıl tüm değerlerine içtenlikle,
Merhaba demeli her yeni güne
Merhaba, merhaba, merhaba...

Gölsen Dede

Ruhunuzu Giyindirin

Değer yargınız ve gerçek değerinizi,
bütünüyle ruhunuza giyindiğinizde;
hayatınızdaki fazlalıklar,
lüzumsuz aksesuar olarak sırtır...

Gülşen Dede

Rüzgara Sözüm Vardı

Rüzgara sözüm vardı
Boşalttım içimdeki tüm fazlalıkları
Şimdi esmeli enginliklere
Ne varsa huzurdan
Sevgiden umuttan yana
Dolsun bağrıma
Savrulsun tüm kederler...

Gülşen Dede

Sadık Dost

vurulmuşsa yüreğin,
hançer yarasıysa taşıdığın,
varlıkta,yoklukta
çoklukta,teklikte
en sadık dostundur
sesizliğe eşlik eder
Sarsılmaz sadakatle
Sarıldığın yalnızlığın..

Gülşen Dede

Sağanak Olur Hasretin

Ömrüme yağmur olup yağmışken,
Zor be dost! çok zor yokluğun;
İçim bu kadar sırlıklamken;
Sağanak olur hasretin...

Gülsen Dede

Saklı Hüzünler

Uzun susmalarım gizlidir,
hüzünlerimde...
lal duygular saklıdır,
söylenmeyen sözcüklerde...
nehirler gibidir gözlerim,
İçimde çağlayan sular da...
Ve suskundur ağlamaklar;
Ruhumda çöreklenen bulutlarda...

Gülşen Dede

Salça Kokulu Düşlerim

Kapıları birbirine dönük
Kilitsiz gönül evlerinde kaldı
Salça kokulu Düşlerim...
Ah bir uyusam unutsam
Mazgalları taşan kent kirlerini
Gümüş yüzlü dere kenarında uyansam
Bulansam çimen kokularına
Arınsam kentsel kederlerden...

Gülşen Dede

Sana Yandım

Bir meltemdi esti geçti işte...!
Varsay ki yalancı baharmış...
Kış ortasında açan,
Erik çiçeği kadar aldanmışlığım,
Adını mutluluk koydum;
Esti geçti işte!
Yinede
Ömürlük AN lar hatırına,
Küsmedim baharlara
Baharım çiçeğe,
Bende sana yandım sadece...

Gülşen Dede

Sanal Sevgiler

Mor damarların eli bilmez,
Sanaldan uzanan, dijital sevgiyi
Kimsesizliğin kuytularında
yalnız ağlamalarda
Yaşlı bir kışın,esir yüreğine
Uzaktan gelir merhamet
Bilmem hangi azabın ortasında kalmıştır
Kan uykularına
düşlerden uyanan körpe
Milyon kez tıklanır acısı,
Lanet okunur uzaktan
Yalnız acılara
Öyle bir çağ ki ilkel ötesi
Bir dert olmaya görsün
Binler duyar uzaktan
Binler sızlanır
Kimsesiz kalır çoğul acılar
Ve o çoğullukta
Ne acı diner, ne seyir
Tıklanan kederlere,şefkat yazılır
sanal sevgilerde...

Gülşen Dede

Saplanış

Güneş Nerede batarsa batsın
Manzara pek değişmez
Ancak her insanın yüreğine saplanışı farklıdır...!

Gülsen Dede

Sar Yaramı

Bir ömrü bıraktım avuçlarına
Denizine hasret, ürkek martıyken
Asi fırtınalardan yorgun düşmüş
Bezgin, yılgın, insan yorgunu...
Düşlerin sığınağından kopup geldim
"Ne gelirse başıma, senden gelsin razıyım"
Sar yaramı dost!
Sar da düşlerim yeşersin
Gönlünün limanında...

Gülse Dede

Sararan Sayfalar

Gün gelir yaprak kımıldamaz!
adı son dem olsa da,
ruhun iklimi kış,
yazgının son satırlarıdır:
Ne karalamışsan ömür defterine,
satır satır sorgular;
sondan başa okunur anılar...
çiseler içinde geçmiş,
yağar durur dolu, dolu...
sararmış sayfalar akar gözüne...

Gülsen Dede

Savruldu Anılar

Kaç valiz,
kaç yürek dolusu eşya,
anıydı taşınan
Benden önce yol alıp savrulan!
Kırgın,yorgun anılar,
Yarım kalanlar...
Son kırıntıları derledim toparladım,
Belki dedim belki...
Oysa ...
Bir sihre muhtaç anımda:
Sılama bir mendil bile sallamadan,
Kendimi buldum gurbet diyarında...

Gülşen Dede

Savruldun Maziye

Yazgımın bir sayfası
Sana ayrılmış:
Satır satır anı
Nefes, nefes, SEN
Dolu dizgin bir yaşam
Ve...yorgun bir beden
Yazıldın, yaşandın, yaşadık
Kaderimdin;
Gidince sarardı sayfalar
Güz yaprağı gibi
Savruldun maziye...

Gülşen Dede

Sen

Nasılda başarıyoruz kelimelerle raks etmeyi,
En güzel cümleleri giyinip
Hayatın içine akmayı
En coşkulu alkışla egoya fit olmayı
Ya sonra dostum
Sonra başlar bir kıvrınma
Dışardaki SEN le içerdekinin cebelleşmesi
Hangisi sensin karışır kimlikler
Oynamak güzelde kardeşim
İçerde sızlanan nasıl susacak
En bakir duygularla maskenin arkasında
Gün gelecek çatışacaksın
Hani derler ya içi-dışı bir olan
En makbul olandır
İşte O'dur gerçek kimliğin
Söz çok be azizim
Ne demişti Mevlana:
'Ya görüdüğün gibi ol!
Ya da olduğun gibi görün...''

Gülşen Dede

Sen Düşünce İçime

Sen düşünce içime
En derin kuytu köşelere
Sorgusuz-sualsiz olmuyor anla...!
Hesabı verilmemiş duygular;
Saklambaç oynar gibi,
Oynar durur yaramla...
Mahşerde sobelerim belki,
Yarım kalan sevgimle...

Gülsen Dede

Sen Gel

Ŗiirlerin mısralarında
İçlice Ŗarkıların
Melodisinde saklım
Tuallere sığmaz ki,
Bu özlemin resmi...
Sen gel...!
Yeter ki!
Sensiz günlerin üstünü çizeyim...

Gülsen Dede

Sen Gel Dayanayım

Boş geçmedi ki sensizlik,
Kimi gün çok kızdım
Duvarlara çarptım hasretimi
Suratının gıyabında...
Cennet yeşili ışıldayan gözlere
En enerjik fotoğrafına baktım:
En sıcak yüzünü öptüm
Kokladım doyamadım
"Canım bir ses ver ne olur..."
Zaman çok acımasız geçiyor;
Asrın yarısı oldu ömrüm...!
Bastonlar kapıda bekler;
Sen gel dayanayım...!

Gülsen Dede

Senden Ayrılalı Gülmedim

Yıldızlar şahit
kaç şiir
kaç şarkıyla uzandım sana
saymadım
yürek sızısı bu dinmez
bilirsin
ömür dediğin bir nefes arası
kaç yıldız söndü
gelmedin
senden ayrılalı gülmedim
gülmedim dostum

Gülseven Dede

Seni Sevmek İbadettir Memleketim

Bağrımda yanık ezgisi kalmışken türkülerin
Dumanı başımda tüterken mor dağların
Kekik kokusu solurken şehrin orta yerinde
Ne mümkün unutmak
Ne mümkün sevmekten vazgeçmek
Bir Sevda türküsü gibi
Dilimde içli nağmelerinle
Seni sevmek ibadettir Memleketim...

Gülsen Dede

Senli Sensiz Günlerim

Senli-sensiz günlerin
Gelgitlerini yaşarken,
Mazide yaşanan
Derin duyguların esiriyim...
Varlığın-yokluğun ayrı bir dert;
Yaşarken ruhum ayrıştı bedenimden,
Senli günlerin hezimetinde...

Gülsen Dede

Sensizliğim

Bir adımlık mesafede
Sana sığınmak varken;
Yokluğuna sarılıp,
Hiçliğine katlanıp,
Avunmakta varmış be dost! !

Gülsen Dede

Sessiz Ölümler

Sen bu coğrafyayı bilmezsin çocuk
Yazgılar başka yaşanır buralarda
Rab yazar,kul okumaz
Cana verilen vadeler
Sessiz ölümlerle biter
Ağlamaya utanır
el sallayamazsın gidene
Sessiz çığlıklarla düşer bedenler
Kahpe tuzaklar da yazgısız ve yalnız...

Gülşen Dede

Sevda Ateşi

Aykırı bir sevdanın
Müebbet mahkumları gibi
Ya "cennette kavuşmayı" dua eder;
Ya da yokluğunun cehenneminde
Yoksunluğa hüküm giyerim
Sevda ateşinde...

Gülşen Dede

Sevgi

Dokunmak en legal eylemdir,
Bir tene, yüreğe ve CANA
İmkansız sandığınız o mesafe
Bir nefes kadar yakındır oysa;
En içten dokunuşlarla
Ne yaralar iyileşip, kabuk bağlar;
İçten gelen bir ilgi ve sözle,
Cana, tene değince;
Ne sancılar diner bir bilsen?
Adı ne diye sorma ...
En ucuz ilaç işte!
SEVGİ...

Gülşen Dede

Sevgi ve Yaşam

Yaşarız,yaşatırız
Kaçarız her nefeste bir seda
Çoğalır,azalır canda hücreler,
Her zaman diliminde
Bu muhteşem döngüye,
Evrensel ahenge,
Bir damla akmayan sevgi
Yaşanmış,yaşatılmış saymasın
Varolmanın muhteşem gücü
Sevginin içinde...

Gülşen Dede

Sevgice

Gerçek ruh zenginliği farklı dilleri ortak lisana çevirebilmekle olur
Bunu yapabilmenin tek yolu "Sevgice " yi bilmekten geçer...!!

Gülsen Dede

Sevginin Dili

Sevgi evrensel bir dildir..
Renk, din, dil, cinsiyet ayrımı yapmaz
Konuşmak için
Sarılmayı bilmek yeterlidir...

Gülşen Dede

Sevinçler

Kozasından,
Umutla kanatlanıp,
Yaşama tutunan
Kelebeğin ömrü kadardır,
kimi sevinçler...
Çarpar dururken,
Ömürlük hevesle tende yürek,
Olmadık anda, toslar kalır!
Namert ellerde...
Bir üfürüm lük mum ışığı gibi;
Söner ışığın,
Durulur kalırsın hayatın tam ortasında!
Sessiz, narin, sönük...

Gülse Dede

Sevinçlerim

Aktı gitti o gülüşler,
Elimizden kayan su gibi...
Evimizin giderlerine akar gibi
Tutamadık sevinçleri küçüğüm
Kayboldu yaşam akıntısında...

Gülsen Dede

Seviyor-Sevmiyor

Bir bahar akşamında,
yakamoz esintisine kapılıp,
Papatyalla fallarına sırt çevirmişken;
Seviyor-sevmiyor'a takılmak var mıydı?
Bak işte kandık papatyalara...
'Belki seviyor olurdu'' falımız,
Beğendin mi şimdi?
Bahta çıkmadı halimiz...
Papatyalar çıktı kerevetine....!
Mutlumsun?

Gülşen Dede

Seyir Defteri

Lacivert koyusu gecelerde
Mavi düşlerde
Kağıttan gemiler yüzdürdüm
Sabaha dek özlemlerle
Martı kanatları çırpındı
Göğüs kafesimde
Sonra seyre daldım
Dalgaların kucağında
Çırpınan umudu
Yoksun işte...!
Boşa kürek çekti rüyalar
Seyir defteri yine mahsun...!

Gülşen Dede

Sığınmacı Olmak Da Varmış

Zaman mı acımasız,
Anılar mı inkarcı ?
Koparılan takvim yapraklarıyla gitmiş yaşananlar ...
Sığınmacı olmak da varmiş
Bunca hatıra ortasında!
Öksüz boynu bükük bakar hatıralar,
Yalanmış herşey yalan...

GülŖen Dede

Sızlar Bu Gönül

Ah o ateşten gömleğini giydiğim
Namert yüzünde yiğit gördüğüm
Urbanın içinde insan bildiğim
Elinde yitirdiğim ömre yanar
Sızlar ah eder bu gönül...!

Gülşen Dede

Sil Baştan Hayat

Hani çok eskiden
Kundaklara sığmayan
Kanatlanmaya meyilli
Şevinler vardı
Örselenmemiş duygular
Öksüz kalmamış sözler
Şüt kokulu hayaller
İşte oradan başlamak istiyorum
Annemin sıcakık bedeninde
Yeniden mümkünse
Duydun mu Hayat...?
Yeniden. ..mümkünse...
Sil baştan ...

Gülsen Dede

Sil Baştan Yazar Hayat

En diplere vursa da hayat
Bir nefes yeter!
Yarına kol kanat germeye...
Çünkü hayat
Her yeni günü sil baştan yazar...

Gülsen Dede

Silgisi Yok Hayatın

Silgisi yok yaşanmişlıkların,
Acı yaşanmişlıklar ezberini bozmuşsa...
kalan ömründe,
satır satır okumalısın hayatı...

Gölsen Dede

Siyah Beyaz Günlerin Renkli Düşlerinde Yaşadık

Biz ki siyah beyaz filmlerin
Renkli düşlerinde yoğrulmuş nesillerdik
Bilmezdik öyle yalanı,dolanı...
İyinin yanında olur,
Kötünün karşısında arslan kesilirdik...
Her hikayeyi kendimiz yaşarmış gibi sahiplenir
Her film nasıl sonlanırsa
Bizde öyle biterdik ...
Fakir kızla zengin oğlan kavuşsun diye
Dua ederken,
Kaç demlik çayı içmeden soğuturduk...
O masum sarılma sahnelerinde
Başımız yerde, utanırdık seyretmeye ...
Erol Taş, Aliye Rona
Ve daha pek çok kötü rol karakterleri
Kaç beddua aldı kim bilir?
Zamanla öğrendik halbuki;
Onlar birer film kahramanı
Bizler hayatın ta gerçeği!
Yaşadık işte yaşadık
Hem filmlerde hem gerçekte
Hem gururla hem onurla...
Sımsıkı sarılıp hayata
En çok ta düşlerle...
Yaşadık düşe kalka...

Gülşen Dede

Soğuk Bakar Hatıralar

Anılar sinmişken içine
her kokusuyla;
belleğin tazeyken dün gibi
tüm hatıralarla;
Nasıl inkarcı olur böyle?
hiç yaşanmamış,
yabancı, el gibi
bakar durur soğuk duvarlar...
bir bardak tavşan kanı
çay içimliği kadar;
sıcacık, misafirperver
gerisi boş ve yalan!
gözümde canlanan tüm anılara
soğuk bakar taş duvar
çok inkarcı bu sokaklar...

Gülşen Dede

Sokak Hüzünü

Bir sokağın hüznü aydınlanır
Ansızın içimde ;
Batar durur derinlere...
Köşe başında
Ait olmadığı yerden kovulan
Kedi gibi ürkek...mahsun!
Şu öksüz duygular
Korunmasız yalnız!
Arnavut kaldırımları gibi biçare ...
Hep böyle aynı yerde
Aynı sokakta mı rastlaşır ?
Aynı yerden mi vurur
Tüm sefillikler...

Gülşen Dede

Son Nefesim Ol Memleketim

Vazgeçtim !
Hilenin, yalanın, dolanın çarkında yılgınlıktan
Bir tek SEVDAM var biliyorum !
Ölümsüz riyasız
YARADAN kadar gerçek !
Gözlerimi açtığım ilk ışık,
İlk umut !
Başka rüya tanımam
Başka hayal düşünemem...
Biliyorum elbet, kiracıyız bu fanilikte ...
Nice yollar tükenmiş
Bu hanın uğrağında ...
Bir tek bu şevda bitmez biliyorum
Efsunlu bağrında kaç yolcu göçer olmuş
Ey benim kara bahtlı MEMLEKÉTİM !
Kara bulutlar çökse kaç yazar ?
Hayının zulmü
Fesatın rüyası olsa ne çıkar ?
Güneşin hergün doğmaktan
Yılmadığı kadar umudum Baki
Yeter ki ,son rüyam
SON NEFESİM OL...!
Sana sevgim
Sana aşkım
Sana vefam bitmez
Bitmeyecek memleketim...

Gülseven Dede

Son Perde

Vakit o malum zamanın vakti belki de
Saliseden başlayıp sayar
Son demleri...
Ve bir film şeridi gibi
Akar gözünde tüm hayatın
Kimi hüznle
Kimi gülümsemeyeyle canlanır
Belki son perde
Belki de son rolün zamanıdır
Toparlan artık ey ömür
Ne sığarsa kalan vadeye
Gülümse...!
Yaşa...coş...
Son bir film karesi bırak şu hayata
Geldi..güldü.. coştı..gitti..desinler...

Gülsen Dede

Son Yumruk

....Ve hayat öfkelenip!
son yumruğu indirir;
Beynine, yüreğine...
'Ayır artık birbirinden,
dostu,postu,adam olmayanı;
at artık hak ettiği yere..."
O zaman uyanır,
Yaşamaya başlarsın...!

Gülsen Dede

Sonbahar

Yaşamın en güzel tatları
İlk bahar da iskanmış,
Gelde yeşert artık!
Yaprak yaprak savrulmuş sevinçleri
Ömrün sonbaharında...

Gülsen Dede

Sonsuz Mavilik

Tut ki buzdağına yaslanmış
En kral bankizlerde saklanan
Keşfedilmeye hasret
Erimeye muhtaç,güneşini bekleyen;
Donmuş yürekte sevgilerin
Tut elimi/Sökül prangalardan
Sığın yüreğime...Korkma
Bulutlar yelkenin/rüzgarlar ezgin
Martılar kılavuzun olsun
Birlikte eritelim
Volkan olmaya yüz tutmuş hasretlerde
Tut elimi/sökül buzlarından kop ta gel
Gel de karışalım okyanuslara,
Sonsuz maviliklerde...!

Gülseven Dede

Söylenmemiş Şarkımsın

Mısraların derinlerine sinmiş anılar
Her tınıda
Her notada çıkıp gelir ansızın
Batar derinden bir mızrap
Söylenmemiş şarkımsın
Her nağmede
Her şarkıda SEN
Bitmeyen sızım...

Gülşen Dede

Sözlerin Yüğü

Sözlerin yükünü en çok gözler çeker
O yüzdendir;
Bulutlara benzeyişi...
Dilin yükünü göğüs çeker;
O yüzdendir;
Sözlerin bir kafeste çırpınışı...

Gülşen Dede

Su Misali Akar Zaman

Gelecek zaman ağır gelir
Eğer ki
İçinde ulaşılmaz hayaller varsa
Oysa gün bitince
Su gibi hızla aktığını görürsün saatlerin
Ve her an
mazi olur sessizce
ömür dediğin manzarası geniş pencere
Ve aslında cevabı çözülmemiş
kocaman bir bilmece
sen iyisi mi takılma bunca inceliğe
yaşa gitsin her anı
Tadında, kıyamında
yaşayabildiğince...

Gülseven Dede

Susar Kalırsın

Bazen hiçbir söz
Af yada Özür
Çekilen acıları silemez
Yaşananlar
Ağır bir tecrübe olarak
Dönse de hayatına
Yüreğinde yoğrulmuş
O söz dinlemez merhamet
Yeniden insan olmanın erdemini
Fısıldar kulağına
Derin bir sesle
Susar kalırsın...

Gülşen Dede

Suskun Alevim

Dilimde ağır bir türkü dolanır
Söylesem sözüm yanar
Sussam içim kor alev
Tutuşur içimde ziyan olmuş yıllar
Kime ne söylesem
Kime sussam
Bilmiyorum ...
Sözler yorgun ...dilim yanar
Suskun bir alevim şimdi
İçimde sisler...darmaduman
Söyle Ey Hayat
Söyle
Neye yanayım....?

Gülsen Dede

Suskun Őirler

Menziline değmiyorsa
O hüzünlü mısralar
Suskun Őirler akar içinde
Kurşun kadar ağır vurgunlarla...

Gülsen Dede

Susma Gölüm

Susma gülüm!
her yara bir suskun çığlığın eseridir,
susma gülüm'
her gözyaşı bir umudu yeşertir içinde,
ağla ki yeşersin umutların, çiçek çiçek,
Ağla ki buram buram umut koksun İNSANLIĞIMIZ...

Gülseñ Dede

Şair Kalemler

Bir başkadır şair kalemler
Öyle kırtasiye ürünlerine benzemez
mürekkep kokan...
Yaşamı taşır satır satır mısralara
Akmayan yaşlara yağmur olur,
kimi zaman,
Arındırır tüm yüklerden...
Ulaşmayan duyguları
Adresine teslim eder...
O kalem ki süngü olur bazen
Kurşun geçmez sözlere...
Kavgaların neferidir şair kalemler,
Öyle böyle duygulara değil!
Aşka, umuda, hasrete
İnceden yazıp sarsar ...
Gidilmez yolların yolcusudur,
Turna olur, martı olur uçar gönüllere
Mürekkebi insan kokar can kokar
Başkadır şair kalemler...bambaşka...

Gülşen Dede

Şehirler Geçer İçimden

Yüreğim sefer yapar
uzak diyarlara...
Şehirler geçer içimden,
Mahallesine uğramadığım,
Sokaklarında bin türlü yemek
anne şefkati kokan..
İçimde çocukluğum coşar
uğramaya kıyamadığım huzur,
gevrek satıcılarından sinmiş üstüme birkere
çıtır simidin susam kokusu
Ve emektar ellerin pazar tezgahları
salça kokulu bahçeler seslenir
narenciye büyüsüyle...
ruhum beslenir derinden
kaç şehir geçmiş içimden sokağıyla
Değişmem hiçbirini
sahte ışıklı gökdelen, yürekdelen...! !
yalnızlığın çoğul sokaklarına...

Gülşen Dede

Œir Ötesi Gülüşler

Birde Œir ötesi gülüşler vardır
Gamzesinde saklı
Sevdası
Coşkusu
Sevgisi
Bakmaya kıyamadığın...

GülŒen Dede

Ŗiirden Geçmeyen Hayatlar

Ŗiirden geçmeyen hayatlar
Boğazında düğümlü sözcüklerle göçerler...

Gülsen Dede

Ŗiirler KonuŖur

Hani bazen sözler biter
Kelimeler boyun büker ya
Hani çok uzaklara yolculuk yaptığın
O Ŗarkılar susarya
İŖte o an mısralar süzülür
gözlerinden
Ŗiirler konuŖur sadece...

GülŖen Dede

Şiirlerden Eserim Sana

Yokluğunda tutunduğum
Şiirlerden eserim sana
Şarkılara akar gibi
Efilce değen bahar meltemiyle
Dillenir tüm sözcükler
Bir ağacın dalına tünemiş
kuşun kanadında saklanırken
O derin hasret
Vuslat günlerini anarken
Ağacında tomurcuklanan
Nar taneleri kadar çoğalır
Yüreğın hâlâ avuçlarımda
Sımsıcak güneş toplar yüzüme
cümleler sabırsız
çırpırır boğazımda
İçimdeki uğultuyu
Yutkunduğum mısraları
bulutlar duyar ansızın
Yağarız dolu dolu
Yıkanır gider
Coşar akar
Bize dair ne varsa...!

Gülşen Dede

Ŗiirlerimin Tek Öznesi Sen

Yoksun sanıyorsun
Düşüncemde
Hayalimde
Ŗiirlerimde
Öysa bir okuyabilsen
Satır arasında gizlenen derinliği
Her harfin
Cümlenin
Sözlerin
Tek öznesi
SEN olduğunu

GülŖen Dede

Şirince

Herbirimiz de vardır bu huylardan birazcık:

Sakarlık,oburluk,babacanlık,

bilginlik,duygusallık,ve hatta birazcık gargamellik...

Azıcık ta mavi varsa huyumuzda ŞİRİN olmak zor değil hayatta...

İyi kalpli olduğunuzda kimbilir ŞİRİNLERİ görürsünüz gerçekten!

Hadi bugün bir iyilik yapalım kendimize:

Paylaşmanın,affetmenin,sevmenin ve umutla yaşamanın tadına varalım hep birlikte.

ŞİRİNCE...

Gülşen Dede

Takvimlere Endekslidir Kimi Hayatlar

Takvimlere endekslidir kimi hayatlar !

Nefes almandaki süre
Attığın adımların sayısı
Mutluluk günleri
O yaprak yaprak akan
Zamanın içindedir
Varsa gücün
Yeterse nefesin
Adımların sayısı
Ve mutluluğun süresi
Akar gider takvimlerce...
Bir gülüş bir sevinç
Bir demet huzur
Bir avuç anı sığmışsa içine
"Yaşadım " der gidersin
Gerisi hikaye...

Gülşen Dede

Tek Farkımız Rengimiz

Aynı renk kana bulanıp
Aynı gökyüzüne bakarken
Aynı dünyanın sularıyla yıkanmışken
Tek farkımız rengimiz ...
Bir avuç toprağın örttüğü
Şu bedenlerle
Aynı havayı solumak
Çok mu imkansız ?
Barışla, huzurla, sevgiyle...

Gülşen Dede

Tek Kederli Sen Değilsin

Tek kederli sen değilsin!
Eğer ki ustalara uğramışsa yolun
Kalemlerin yangını mutlak yansımıştır;
yüreğine...
Nazım gibi kavuşma arzusuyla
Sevdiğinden önce ölüp
Külleriyle yeniden doğmak umuduyla,
Yanan şair de kederle yaşadı mesela;
Ceviz ağacının dalından
‘Ben bir ceviz ağacıyım’la
Şiirle hasret gideren... Nazım vardı bu alemde
Ve bir sese muhtaç Can baba:
‘Çaya kaç şeker alırsın’ ‘denilmeye muhtaçtı...
‘Hayatın Matematiği’ni on la özetleyen,
Can Yücel geçti bu pencereden
Yunus gibi dünyaya bakıp yolcu olan...
‘Ben sana mecburum bilemezsin’ ‘diyerek
İçini sevdiği kadınla ısıtan Atilla İlhan’a
Uğradın mı hiç?
Tüm dünyayı kucaklamak isteyip
Kolları yetişmeyen Özdemir Asaf’ın
Düşmanıyla vuruşmak için
Yokuşun başında kendiyle vuruştüğünü
Bilir misin?
Ve Mevlana’nın ‘Tüm iyi şeyler sabırdan sonra gelir.’
Öğüdünü dinlemişsen;
‘Öğrendim’ kiyle başlayan hayat dersiyle
‘Yüreğiniz ne kadar kan ağlarsa ağlasın
Dünya sizin için dönmesini durdurmuyor’
 diyen Ataol Behramoğlu’dur derslerini alan
Sahi ne demişti Beyatlı:
Dönülmez akşamın ufkundayız...
Ya ‘Gel beraber alalım nefesimizi, sensiz boğazımdan geçmiyor’ ‘diyeni!
Ahmet Arif’e kulak verdin mi?
Uzaktan severek
Dokunmadan, kokusunu almadan
Sadece sevmekle yetinen Süreyya gibi...
Sev işte kardeşim
Yansan da, yanılсан da
Canı, cananı ve hayatı..
Durma boşuna;
Bir bak istersen şiirle yansıyan kederlere...

Gülşen Dede

Tende Can

Kilitlenir ansızın
kırgın anlarında
Bazı duygular
Narin mühürle saklanıp
Atar derin dehlizlere...
Sonra ansızın, bir tutam ilgiyle
Çıkar mahzeninden kelebekler...
Kapılar aralanır usulca,
Kanat çırpır ümitle!
Ve o zaman anlarsın gerçeği
Varsa sevgi ömründe
Tende can olduğunu
Canda insan olduğunu
Ve anlarsın yine:
Tende can atışının
Sevgiyle var olduğunu...

Gülsen Dede

Tıka basa Sevincim Ol

Gelde...!
kalan ömrümün
Tamamı ol ...
Yaşanmayan ne varsa geride ,
Hüznü kederi ve kırgınlıkları silip
Tıkabasa sevincim ol...

Gülse Dede

Titrer Hücreler

Böyle de vurulmaz ki azizim
Sen tezeneyile dokundukça her tele,
Titrer bütün hücreler...
Söz dinlemez, direnir,
Bu beden darma dağın
Kuytuda, köşede ne varsa
Depreşti bütün duygular...
Her bir hücrem bir yerlerde...
Kimi onda, kimi bunda,
Kimi cananda...
Kimi sılamın kül tutmaz dağında, dumanın da,
Tüter, titrer yaralar...
Toparla artık şu türküyü üstat!
Bu can, bu tene sığmaz
Sılam der, yanar da yanar
Nağmelere söyle,
Söyle sazın teline
Bana unutmayı çalsın tezenen

Gülsen Dede

Tut Yüreğimden

Tut yüreğimden
Tut elimden
Götür kedersiz yerlere
Götür ki silinsin hatıralar
Silinsin ki
Anlamalayım
Bu yol
Bu ömür
Bir kez yaşanır
Ve ne yaşarsan yaşa
BİTER...!

Gülşen Dede

Türkiyem

Her sabah uyandığında,
Güneşle beraber ışısak;
Her can bir yürek dolusu,
Merhamet bıraksa yurduma...
Nasıl da renk renk açar çiçekler dağlarda,
Kuşlar bir başka öter kim bilir,
Mor sümbüller selam çakar ovalara...
Sonra kelebekler sonsuza uçar belki!
Denizler ve bulutlar maviyle sarmaş dolaş,
Yurdumun her yanı can kokar,
Buram buram huzurla...
Kimbilir belki kimbilir?
Ay yıldızlı bayrağım daha da gururla,
Enginliklere uzanır nazlıca
Ve benim güzel Vatanım;
Canım TÜRKİYEM...!
Sonsuzluğa uzanır barışla...

Gülşen Dede

Türküler Düştü Yere

Oysa bir türkü çığırıp gitmekti derdimiz,
Aynı mızraptan sığınırken umuda,barışa
Kardeşçe hülyalara dalmışken
Sağır yüreklereydi haykırışımız...
Bahtı kara Ankara'da, tren garında,
Kesilmiş biletlerimiz...
Kahpe kurşunlar doymamış kana
Barış türküsünde vurulduk! !
Aynı mızrapta, aynı taşa düştü bedenler,
Türküler düştü boğazımızdan yerlere...
Söylenmemiş barış çığlığında susturulduk.
Bu türküler susmaz, söylenmeli ülkemde,
Son türküyü sen söyle...
Sana barış çığırmaq yakışır
Uyan artık Ey HALKIM! !

Gülşen Dede

Tütün Sarısıdır Yokluğun

Tütün sarısı hüzdür
yokluğun
Savrulan sonbahar yaprağı gibi...
Sarıır gözbebeklerim
Güz damlası gibi birikir tüm nemler
Kırpiklerimden
İçime
Ah bir yağsam dolu dolu
Yıkansa sana dair ne varsa
Sonra derin bir uykuya uzansam
Kimbilir?
Biter kederlerim..

Gülsen Dede

Uçar Gider Ömürler

Birileri hep koşar dinlenmeden...
birileri anı yaşar
bitiş çizgisini biliyormuş gibi.
uçar gider bir şekilde ömürler..
kimi kol kanat gererek..
kimi kanat çırpmadan...! !

Gülşen Dede

Uğranmamış Limanlardan Gel Bana

Söylenmemiş sözler,
uğranmamış limanlar,
yaşanmamış iklimlerle
gel bana,
Yoksa nasıl inanırım sana
yitirmişken ümidi
nasıl yaşarız ilkleri...

Gülsen Dede

Uğurum

Bir Uğur gelir,
Onbinler aydınlanır ülkemde,
bir kalem kırılır,
onbinler yazar aydınlığa...
adınla Uğurladık karanlığı,
ışıklarda uyu Yiğidim...

Gülşen Dede

Umudum

Sen gittin ya,
Yüregim de yok oldu
Göğsümün her yanında
Sızılar çoğaldı,
Boğazım da düğümlendi sözcükler,
Bu şehir küçüldü,
Evim daraldı,yüregim den beter,
Umudum,hasretim,
Sen gittin ya,
Şıcaklığında gitti,
Üşüdüm,ellerim sensiz,
Olmuyor sensiz,olmuyor...
Sensiz dünyam çok sessiz,
Kulak sağır,gözler kör;
Duyularım çalışmıyor...

Gülşen Dede

Umut Beşinci Mevsimdir

Umut beşinci mevsimdir insanın
Yaz,kış,bahar,sonbahar tanımaz! !
Yesermeye görsün bir sevinç yeterki! !
Filiz verir sevdalar
Boy verir güneşe doğru
Bulutlara değer başın...

Gülşen Dede

Umut Duası

Biraz vefa
Biraz umut,biraz barış
Bir tutam sevgi katsak
Gün bitmeden gökyüzüne
Dua niyetine salsak
Acep gün doğmadan yağar mı?
Yağmur la yeryüzüne
Huzur olup,
Filizlenir mi boy boy
Güneşle birlikte doğar mı acep?
İnsan sevgisi,CAN sevgisi
En çok da; VATAN sevgisi...

Gülşen Dede

Umut Yolla

Bugünden yarına bir umut yolla,
Ey Kader!
Dünleri unutup,
Yarını bilmeyen memleketime...!

Gülsen Dede

Umutlarını Alda Gel

Ne güneşler battı toprağıma
Yılmadan uyandık !
Yılmadan ...
Göğsümüzde kara bulutlar çırpındı
Eğilmedik gülüm
Eğilmedik ...
Bu sevda varken bağrımızda
Söyler geçeriz ağıtlarda biter
Biter gülüm, biter...
Beşinci mevsimde bahardır, inanırsan !
Umutları sırtlan gel gülüm,
Gel yeter ki...
Açar bin tür çiçek kokulu günler;
Açar elbette gülüm ...
Güneş yarınlara doğacak mutlaka yılmadan !
Umutlarını alda gel gülüm;
Alda gel...

Gülsen Dede

Unutmadım

Karanlığa ışık olanlar.
Sonsuza dek unutulmaz! !
Aydınlanmaya gölge olanlar,
Ergeç karanlığa gömülür...

Gülsen Dede

Uyuttum Özlemleri

Uyuttum şimdilik imkansız özlemleri
Vuslatın insafı uyanıncaya kadar...

Gülşen Dede

Üç Porsiyonluk Can

Bayram şekeri tadındaydı
Üç porsiyonluk candan akan neşemiz
Koca bir orduya yetecekken
Bir küçücük albümde
dondu kaldı sevinçler...
Kıyıldık küçüğüm birer birer
Eridi tatlarımız hain ellerde
Savrulduk teker teker
Bir gurbet, bir sıra
Kanatlarından vurulmuş,
kuşa döndük...!

Gülşen Dede

Ülkemin Sızıları

Yeni şeyler söylemek lazımken
Dünlerin tekrarı bitmez
Hayın pusularda
Paslı beyinlere teslimken ülkem
Dinmez sızılar
Aynı acılar batar yeniden
Hep yeniden
En derinden...

Gülsen Dede

Üşütür Tabii

Yani bu kadar gönül dolusu sevgiyi,
Biriktirip boca etmişsin sevdiğine
Sonrası mı?
Şırmarmakla sıırıslıklam olmuş,
Zavallı mı zavallı...
"üşütür tabiii.."

Gülşen Dede

Vatan Ağlar

Analar anlamaz
aykırı ayrışmalardan
Suskun ayrılıklardan
Heyhat...!
Aynı toprakta can bulan bedenler
can alma siperinde...
Oysa;
Gül kokmalı mehziler,
yorulduk kardeş kavgasından,
köz ağıtlar dinlemekten...
Sen Anadolu ol evlat,
toprağın kadar cömert,
namert ellere inat, bırak namluyu;
uzat kardeş elini...
Bir kez vurulur bedenin,
'Binler ömründen olur...'
Sızlar toprağın, analar ağladıkça,
Vatan ağlar!
Analar susmadıkça...

Gülsen Dede

Vatanım

Sen benim iklimlerimsin
Baharında yenilenip
Çiçek çiçek açtığım...
Yazında güneşe asılıp
Mavisine yüz sürdüğüm
yakamozumsun
Son demin iklimini
huzurla sarıp
Umuda hasat verdiğim
Beyaz örtün gelinliğim
Yarınlara ak sayfa açan
Tarihinde yaşayıp, çoğaldığım
İlk tohumla bütünleşip
Filizlenip boy vermişim
Bunca Han'a geçit olan toprağım
Ak bulut-Kara bulut dinleme
Efsunludur senin bağrın bilirim
Bu sevda bitmez bir aşktır sana
Umut ettikçe yarına
Güneşle doğup, garba kafa tutan
Senden başka yar tanımam
Çağlayan sularınca yaşa
Yeter ki!
Ömrüm senin olsun
Bu can, bu ten...
Sen varol yeter
Son nefesim
Sende son bulsun VATANIM

Gülseven Dede

Veda Zamanı

Veda zamanı artık!
Sözler,yaşanmışlıklar,
Hatırsız kaldı
Yalnız ve savunmasız,
Biz olmayınca içinde
Anılar,şiiirler ve şarkılar;
Daha da mahsun!
Yol almalı gitmelere,
Senden,benden,bizden...

Gülsen Dede

Vefa

Anladım ki,
tıkabasa bir özleme
derin suskunlukta sarılmak da
Bir tür vefadır
Ve o suskunluk
Aşkın tarifsiz yücelmesidir...

Gülsen Dede

Vurulmuşum

Önce mavi boşluğa,
Sonra, şiir girdabına savruldum...
Uyanınca yakamoz işığında,
Ben sana vurulmuşum...

Gülsen Dede

Ya Kismet

Ya kismet niyetiyle
At sırtında terki revan edermiş
Ninelerimiz...
Hem ağlar hemde gidermiş sevdiceğine
Dişi kuş olur kanatlanırmış
Varlığa yokluğa can vermek umuduyla
Tek taş değil teksöz yetermiş
sonsuzca sevmeye
Ölümsüz aşkla kol kanat germeye
Şimdilerde nasıl yanar bu gönüller
Anlamak zor
Sevgilerin ölçüsü para, mal, mülk...
Bir o kadar mutsuzluk...
İki can bir elma
olmaya görsün!
Dilimlenir her bir duygu bir yerlerde
Küstüm yastıkları kocar
Ayrı bedenlerin kırgın yüreğinde...

Gülşen Dede

Yadıma Düştü Gözlerin

Yadıma düşmeye görsün,
Gözlerin...
derin bir hasret tutuşur elemle,
Neyleyim imkansız yollara...
Ne gitmek mümkün, ne uzanmak..
Neyleyim bu kış, kar boranda
Yadıma düştün bir kere...

Gülsen Dede

Yağmur Olmuşum

Ne çok yağmur olmuş içim
Çorak düşüncelere rağmen
Şaganak olmamak için direnen
Havada asılı
Kara bulut gibiyim

Gülşen Dede

Yağmur Ve Sen

Yağmur damlaları,
düşerken pencereme;
İçim de yağar nedensiz!
Sağnak... sağnak...
Bir yanda yıkanırken yeryüzü
Bir yanda sana dair hüznler
Yıkanır içimde damla damla
Gidişin,hasret ve gözlerin;
Gitmez bir türlü kalır,
Her şey aklanır da,
SEN yıkanmaz sadece...

Gülşen Dede

Yalan

Hasretin kemiğe dayandığı bir anda
Gidiyorum ansızın
Yükü ağır bir yürek
Küçük bir valizle
Anıların soğuk kollarına atılıyorum
Silamın ilk durağında
Taş duvar donuk!
Her şey yabancı
Ve yalancı
Şu taşlarının sayısını ezberlediğim kaldırımlar
Unutmuş belli ki o körpe adımları
Nereye gitsem şaşkınım!
Ne eski komşular kalmış
Ne o bildik sıcacık sarılmalar
Bir kafenin çayına sardım
İnce belin hasretini
Seyre daldım pencereden
Geçip giden yılları
Belleğimin dili lâl
Yetmez ki hiçbir cümle
bunca yetim özlemi söze dökmeye
Sonra babama gidiyorum
Birkaç dua da buluşuyoruz
Sessiz derin bir huşuda
Her şey berraklaşıyor
Tek gerçek fanilik
Gerisi yalan
YALAN...!

Gülşen Dede

Yalancı Bahar

Bir meltemdi esti geçti işte...!
Varsay ki yalancı bahar mış...
Kış ortasında açan
Erik çiçeği kadar aldanmışlığım,
Adını mutluluk koydum;
Esti geçti işte!
Yine de;
Ömürlük AN lar hatırına
Küsmedim baharlara
Baharım çiçeğe,
Bende sana yandım sadece...

Gülşen Dede

Yalnızlık oğunlukta Kaybolur

Hani bazen kalabalıklarda kaybolup,
Yalnızlığımıza hapseduğumuzu sanırsız ya;
Oysa yalnızlık çoğunlukta kaybolur...
oğunlukta bulmalıyız kendimizi,
oğunlukta aramalı, eksikliğimizi
Bir gün karışın kalabalığa:
Can gözüyle bakın, insan yüzlerine
Yağmurda şemsiye satan satıcılara,
Banklarda sabahlayan evsizlere
Gün boyu ayaklı tepsisiyle,
Zabıta-müşteri kiskacında ki
Midyecilere...
Simitilere, su satıcılarına...
Yanık sesli algıcılara,
İlk siftah müşterisi bekleyen,
Ayakkabı boyacılarına
Hatta sahtelerin arasında,
Varlığını hissettiremeyen
Gerçek yoksun dilencilere...
Her birinde ayrı bir emare,
Yaşamın iz sürülmez ifadelerine...

Anlaşılmaya mahkum yüreklere
Bir dokunun herhangi birine ...
Kaç hikaye solursunuz gerçek hayattan
Hangimiz diğerinden daha çok dertli
Kaçımız yaşamı ıskalamadan yaşamışız
Yaşamın kendisidir acı,sevinç,mutluluk
Herkes solumuştur her bir yaşam deminden

Asıl olan karışmaktır yaşama...
Kalp gözüyle bakıp, can gözüyle görüp,
oğaltmaktır yalnızken kalabalıklarda...
İnsan yaşamaya, yaşamda insana muhtaç! ..
Hüzün duvarlarına yaslanmayıp,
Kalabalıklarda kaybedin yalnızlığınızı...

Glсен Dede

Yalnızlık Şehrinde Analarımız

Yalnızlık şehrinde
Bitmez hülyaları
Çiçek sular gibi, umut besleyen;
Öpülesi nasırlı eller, analarımız...
Huzura, barışa hasret;
Bir tek türküler ses olur,
Düğüm, düğüm çığlığına,
Acısına...
Barış ezgisinde okunur,
Kan ağlayan yüreği
Sağır olmuş kan emici soysuzlar!
Duyulmaz anaların,
Anadolu'nun sesi...
Sen söyle Anam:
"Her evlat bir fidan,
her fidan bir insan...! "
"O insan ki ömründen vurulan
her biri cennet Vatan...! "

Gülşen Dede

Yamalı Hayatlar

Yamalı hayatlar bizimkisi
sarmalanmış koyun koyuna yatar
saatler bile şaşkın an be an
değişen duygulardan
kolay mı söyle hayat
ağlarken,gölmek
yaşarken ölmek
ecel bile şaşar davetsiz konuğuna
söyle şimdi ey hayat
kolay mı darma duman yaşamak

Gölsen Dede

Yanlış Sevgiler

Çok içten olsada bazı sevgiler,
yük gibi gelir candan sevdiğine...
sonra umulmadık bir anda!
yanlış adrese postalanmış mektup gibi,
döner gelir saplanır yüreğine...

Gülsen Dede

Yaprak Yaprak

Adresine ulaşmayan
Ucu yanık mektuplar gibiyim
Bir rüzgara kapılmış gidiyorum
Sarı hüznün mevsiminde
Düşer savrulur her bir duygum
İnceden inceye
Yaprak yaprak

Gülsen Dede

Yaralar Beni

Aklıma mıh gibi çakılıyken sözlerin
Uzağa düşse ne yazar gözlerin
Sisler perdeler belki kirpiklerimi,
Bir tek yokluğun;
Yokluğun ağlatır
Yaralar beni...

Gülsen Dede

Yarayı Sarmak İnsana Yakışır

Acı her canda aynı ızdırabı verir
Yarayı sarmak en çok insana yakışır...

Gülsen Dede

Yarınlar Meçhul Ülkemde

düş hırsızı ülkemde
Üşümek ağustos sicağında
Duyarsız vicdanlarda sızlanmak
Ve kırgınlıklara sürgün yüreği
Taşımak ne zordur bilir misin?

Gülşen Dede

Yaş Mustafa Kemal Paşa

Sonsuz bir ışık yandı:
Sakarya'da Afyon'da
Çağlar ötesine uzanan
Yoktan varedilen bir güç
Onur şeref gurur...
Dağ dağ inanç ordularıyla
Ardahan'dan Edirne'ye Urfa'ya
Sarsılmaz bir inancın mesalesi uzandı
Kundakta bebeler anasız kaldı
Şerife cavus Halime Çavus yol oldu Mehmetciğe
Memleket uyandı aktı
Coşkun bir inançla Dumlupınar'a
Sel olup Kocatepe'ye
Eğilmeyen Türkün onurlu başı
İzmir'de Akdeniz'de Ege'de
Dağ dağ çiçekler açtı
Yaş Türk ordusu çok yaş
Yaş Mustafa Kemal Paşa ...!

Gülşen Dede

Yaşam

Dünden çalınsa da kimi umut ve sevinçler;
ZAMAN denilen hırsıza pabuç bırakma!
Yürü inadına yaşamın üstüne,
Sabırla,şevkle,AŞKLA...

Gülşen Dede

Yaşam Çatım

Sen daima mavi kal yaşam çatım
Bakma yeryüzünün kara bahtına
Eş delice arada bir gönlümüze
İçelim birer yudum umudundan
Belki paklanır, körelen insanlığım
Biraz da Gökkuşığı ser yüreğime
Bulut bulut yayılsın
Mavinin sonsuz sihri
Barışa,huzura,insanlığıma...

Gülseven Dede

Yaşam Çizgileri

Yaşananlar
Çizgiye dönüşmüş olsa da,zamanla
Yüze yansıyan,
Yaşam izleridir,
Çizgisi,yazgısıdır kaderin...
Kırışık dediğiniz,
Yaşanmışlığıdır!
Yaşadığınızın,
Çizgisi,ıspatı,
Mührüdür ömrümüzün...!
Yaşam mührümüzdür çizgiler

Gülşen Dede

Yaşam Denilen Öğretmen

Suya girmeden yüzebilir misin?
Yola çıkmadan koşmayı ,
Hasret çekmeden kavuşmanın
Tadını bilirmi ki insan ?
Vuslata kol kanat açmayı ,
Acıya direnmenin
Kanayan yaradan geçtiğini
Gülmenin ağlamanın ödülü olduğunu
Özgürlüğün direnmekle
Barışın sevmekle
Ve Aşkın bir başka beden için
Nefes almak olduğunu...
Yaşam denilen öğretmen böyledir:
En zor sınavlar da öğretir geçer...

Gülşen Dede

Yaşam Penceresi

Kiminin kaygısı,
kimi acısıyla;
Kimi şen haliyle...
Yürek kalemime dokunur...
Satır satır yazmak ne mümkün!
Yetmez ömürlere bir nesnenin mürekkebi...
Onlar ki cümlelere akmayan iklimler
Günü birlik dört mevsim akar insan ömrüne...
İlla yaşanacak satır satır her bir tat!
Ve yaşanan her neyse,
illa birazı kalacak içerde,
Dert niyetine..
Ne dil yeter tercümeye
Ne de kalem dile gelir yazmaya...
O ÖMÜR Kİ TENDE SAKLIYKEN...!
"Her gelen bakar geçer"
Yaşam penceresinden....

Gülşen Dede

Yaşamak Delice Ne Güzel

Dalından koparıp, taze eriği
Bir çocuk muzurluğunda
Tuza banarak
tadında yemek ne güzel, ne güzel!
Sabahın en erken gününde
Güneşle beraber, yeni başlangıçları
coşkuyla selamlamak ne güzel!
Keşfedilmemiş bir sahil kasabasında
Uğranmamış limanların insanıyla
Kırk yıllık dost muhabbetiyle
Bir çayın demiyle koyuca
dost olabilmek ne güzel!
Ansızın yağın yağmura
Ağustos sıcaklığında yakalanıp,
ıslanıp,
üstünde kurutmak; ne güzel
Ve bir şehrin insan kalabalığında
Yaşamın en hengameli koşturmacasında
Seneler sonra bir dostla rastlaşıp,
geçmişe yol almak ne güzel!
İkinci çayında çıtır simidin gevrek tadını
Serçe kuşlara bölüp, aynı sofraya kurulmuş gibi
Huzura kavuşmak ne güzel!
Bir şehrin meydanında,
yalnızlığı kalabalığa bölmüşken
Mazide kalan bir anıyı,
sokak çalgıcısının yanık melodisiyle
Hatırlayıp geçmişe,
yüreğin aynı heyecanı hissetmesi ne güzel!
Bir deniz kenarında
Sinerken iyot kokusu içine
Ansızın dalgaya kapılıp,
çocuksu heyecanla ürperip kaçmak, ne güzel!
Ve bugünü,
Ve dünleri hiç yaşamamış gibi
Dört elle sarılıp hayata
Yaşamın, varolmanın, sevmenin;
paylaşmanın tadını bilerek!
İncanca yaşadım, insanca yaşattım diyerek!
İç huzurunun koynunda
Yastığa başını koyup derin bir rüyaya
Yol alıp uyumak ne güzel, ne güzel!

Gülsen Dede

Yaşamın Sesini Duymalı

Bütün mevzu,
yaşamın gerçek güzelliğini
Yürek gözüyle görüp,
duyabilmekte!
Arada bir çıksa da
parazit sesler;
Akıl yoluyla,
Ruhu okşayan sesleri
duyabilmek mühim olan...
Yarın çok geç olmadan
Tadında yaşama yol almalı
Coşkun nehir gibi akmalı...
Gülşen Dede

Gülşen Dede

Yaz Kızım

Birde sadece kendini çok sevenler var Hakim Bey,
-Yaz kızım: Ömrü boyunca kendisiyle yaşamaya müebbetten mahkumiyetine...

Gülsen Dede

Yeni Gün Hoşgeldin

Aç kapını geceden
Güne dair yaşanan ne varsa
Uğurla dnlere
Yarın gelecek olanı
Yeni bir konuk gibi
Tüm itenliğinle ağırla
İyisiyle,kötüsüyle dnde kalsın
Ne varsa yaşanan
Hayal kırıklığı,
Aldanmışlık,
Başarısızlık ve mutsuzluklar...
Bir kalemde sil gitsin
Dnn tekrarı yok
Yarının da..
Yeni günü misafir gibi
Karşıla kapından
Hoş geldin! demeli yeni güne
Hoş Geldin...!

Gülsen Dede

Yiğitçe Ölmeliydik

Yiğitçe olmalıydı kavgalarımız,
aynı toprakta doğup,
aynı buğdaydan doyarken...
olmadı paylaşamadık ekmeği
dövüşler kallesçe olmamalıydı
Ölümler de can borcudur elbet
Kan borcu değil kardeşine
Kahpe tuzaklarda,haince akan
Kıyımlarda değil
Yiğitçe ölmeliydik;
Aynı toprakta...

Gülşen Dede

Yine Aynı Şehirdeyiz

Yine aynı şehirdeyiz yavrularım
Yine aynı havanın,
kesif kabusunda
Aynı çarpıntılarla
aynı gözyaşıyla akıyoruz,
Ayrı çatılarda
Aynı duyguların selinde boğuluyoruz
Yarına belki,
olursa sabaha
Kırgın kulaçlar atıyoruz hayata
Yine de umutla...

Gülşen Dede

YitikDuygular

Yitik duyguların
Yetim sözlerin tek adresidir
Kimi sokaklar...
Aradığını bulamadığın,
Bulsan da ulaşamadığın...

Gülşen Dede

Yok Say

Onca resim, anı;
Onca şiir varken,
Yok say bunca yaşanmışlığı
Dön hadi sırtını hatıralara!
Sen başardığında yok saymayı
Bil ki bende hiç olmadın...!

Gülsen Dede

Yoksun

Hangi Őirden
Yada Őarkıdan
uzansam sana
Yoksun...
Kaç mısra, kaç nota dökmele,
Yoluna söyle?
Yokluğun sağnak
Yüregim ıslak yoksun...!

Gülsen Dede

Yol Aldım Mısralarla

İçli bir şiirin
mısralarına tutunur gibi
Geldim...
gözlerimi kapatıp
Düğümlü sözcükleri çözdüm
Efilce esen serin boğaz sularında
Birkaç yanık türkü kalmış
Gönül bavulumda
Eminönü'nde çarşılarda dile geldi
Umut küfeli göç mağdurlarında...
Mısır Çarşısı'na uğradım sonra;
Ruhumu okşayan
baharat kokusunda anladım:
Bitmez seferlere yol almış,
insan yaşamında...
Bir adımla;
onlarca yolculuklara çıkarmışız meğer
Aklında kalanları
bırakmış mühim olan
Geldim taş basarak bağrıma
Toprağı altın şehrimde
Martı çığlığında savurdum elemleri
Bir çıtır simidin sofrasında
Kadıköy vapurunda saldım
Mavi suların köpük köpük dalgasında
yarınlara umutla omuz yaslayıp
unuttum dünkü kederleri...

Gülşen Dede

Yol Vermez Sızılar

Bugünde kalabalığım,
Senli-sensiz trafiğin
Karışmış sinyallerinde...
Kimi yeşil, kimi kırmızıya çalan,
Keşmekeş içindeyim
Sesin, kokun, hasretin
Gelgitlere şaşkın yüreğim
Ah bir yol alsam iyi-kötü
Hasrete sürgün bu can!
Yol vermez sızılar
Senden geçip,
Kendime geleyim...

Gülse Dede

Yolcu Yolunda Gerek

Yolcu yolunda gerek!
Topladım bir yürek dolusu eşyayı,
Aklımdakiler sığmasa da valize;
Yol aldım bende kalanlarla,
Yolcu yolunda gerek...!

Gülşen Dede

Yoldaşım

Bazı fikirler vardır ki!
Yüreğinin,
Belleğinin,
En derin yerinde yaşar
Aldığın nefes de
Yediğin her lokmada
Attığın her adımda
O fikrin ışığı yoldaştır sana...

Gülşen Dede

Yolun Açık Olsun

Ürkek bir kuş uçtu
Sen giderken
Son umutlar
Son sevinçler gibi...
Kırgın bir kanatla
Kalakaldım boş bedende...
Yolun açık olsun gelmesen de
Biliyorum bu yürek sende
Bu deli yürek emanetinde...

Gülsen Dede

Yorgunum

Zamana meydan okuyan
Çağ ötesi bir asırda,
Diş bileyen, düş bilmezlerden
Yorgunum...
Etek boyumu aşar;
Bu hadsiz sapkınlıklar! ! !
Arşı aşan düşüncesizlikten,
Yerlerde sürünen zikirlerden...
Yorgunum, hayat YORGUNUM!

Gülşen Dede

Yurt Vermeyiz Düşmana

Biz ki toprağı yoğurup,
Taştan ekmeğini çıkarana!
Yokluğu berekete süren
Huzura hasat veren,
Toza bulanıp dişe diş;
En çetin kavgalardan
Barış çıkarmayı öğrenen
bu toprağın çocuklarıyken;
Kaç oyun bozar ki bu dirliğı?
Başak sarısı günlerin
Gök mavisi düşlerinde uyanmışken
Kaç umutsuz gün çalar ki?
Efsunlu bağrın düşlerini...
insanca sevdalara uyanmışken;
Türkün,
Türkten başka dostu olmazı
Yedi düvelle cenkle
görmüş iken!
Bir avuç namerde vermeyiz yurdu...!
Ne demişti Aşık Şenlik
"Can Sağ iken Yurt Vermeyiz Düşmana"

Gülşen Dede

Yurtsuz Acılar

Bir hüznü yazsam,
Sayfalara sığmaz!
Mutluluk, bir kahkahayla evrene sığmaz;
ACIYSA yersiz yurtsuzdur,
Yürekle göz arasında
Bitmez mesafede
Gider gelir ömrünce...

Gülsen Dede

Yürek Barışı

Ne zordur dost görünüşlü insanın
İçindeki düşmana dokunamamak,
Sözsüz eylemlerle
bağırırken duygular
Sabrın sükutu olmaz olsun...
Ey be insan!
İçten içe çırpınan iyi niyetle
Bu kadar zor mu yürek barışı?

Gülsen Dede

Yürek Körlüğü

Bencillik
Gerçekleri görmemizi engelleyen
Yürek körlüğüdür...

Gülsen Dede

Yürü Celladın Üstüne

Ne yalanlar saklı kimbilir?
Kendi içine hapsedilen
Düşlerini bekleyen
umutlu hayalleri
Karanlık günlere bağışlayan
Sabra meyilli ömürlerde
Biz ki,
Kendimizi
Heder olduktan sonra farkedemeyen
Düş mağduru biçareler...
Uyanmalı ve yürümeli Artık!
Yaşam dediğin
Asil duruş bekler
Çiğnetme artık
Asırlar ötesi şu masumiyeti
Mağrur sığınacağını
Yürü be yürü celladın üstüne
Geride iki sonuç var artık
Ya ölüm
Ya da yaşamak
Yürü
Onurlu olsun artık
Son diriliş..son nefes...!

Gülşen Dede

Zalim Sessizlik

Kurşun sıksan yırtılmaz
Şu zalim sessizlik
Dem vurmuş inadına
Geceden sabahın şavkına
Şükür ki yıldızlı vakitlerdeyim
Ânsızın yetişir bu hayın kasvete
Dost çiçeklerim
İner hüznüme bir koşu,
Muhabbetle sarar, sarmalar;
El vurup yarama, söner kederlerim...

Gülşen Dede

Zaman

Ey zaman denilen katil,
Nasılđa savurmuşsun anıları
Geldiğim noktadan bakar şaşarım;
Bir avuç çiçekle gülümsemene...

Gülsen Dede

Zaman Paha Biçilmez Bir Değer

Ucuz insanlara verilen
Paha biçilmez bir değer
Ömründen çalınan zamanla
Ödenen bedeldir...!

Gülşen Dede

Zamanı Durdursam

Elimde kumanda olsa,
Zamanı durdursam...
Önce ölümler son bulsa,
Sonra çocuklar ve analar ağlamasa;
Ah birde gidenler geri gelebilse,
Şimdilik sadece acılar bitse
Bitmeden yürekte umutlar
Tükenmeden
Ağustos sıcaklığında ömürler
Belki diyorum belki
Zamanda azıcık nefes almalı
İçimizde buruk kayıpların gölgesi
Gidene kadar
Durmali zaman!

Gülşen Dede

Zamanı Okumalı Yeniden

Ve...
okumalı zamanı yeniden
Geriye sarmalı
Geleni, gideni
Gelmeyeni...
Ve yaşanmayanları
Sarılıp hayata yeniden
Dünü, bugünü ve yarını
Sil baştan yazmalı
Gelmiş
Geçmiş
Geçmemiş...

Gülşen Dede

Zeytin

Yeşil ötesi bir varlığım
Bir ayağım cennette...
Dallarım güvercin kanadında
barışa kanat açar
Yaprak, yaprak...
Asırlara uzanır ömrüm
Yüzüme bakmasanda...
Çok düşman yol aldı üstümden!
Rant sevdası yağdanlıkta...
Ninenin basma fişanlarında
Can buldum çiçek, çiçek!
Giyinmesende...
Sağlık, nefes, ömürdür
Asıl adım!
Görmezden gelsende...
Çok kara çalındı adıma
Bakma sen Ey insan!
Özüm siyahtır, bilmesende...
Zeytinim ben ZEYTİN!!
Gel beraber kafa turalım
Sofrana uzanan ellere...
Bin yıllara uzanalım
Gel Ey insan!!
Barışla
Sağlıkla,
Umutla...

Gülşen Dede